

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Απόσπασμα
 από το πρακτικό της 15^{ης} συνεδρίασης
 του Δημοτικού Συμβουλίου Ηλιούπολης

Σήμερα 24 Σεπτεμβρίου 2020, ημέρα Πέμπτη και ώρα 16:45 στο Δημοτικό Κατάστημα συνεδρίασε το Δημοτικό Συμβούλιο Ηλιούπολης, σύμφωνα με την οικ.17077/18.9.2020 πρόσκληση του κ. Προέδρου, που δόθηκε σε κάθε Σύμβουλο, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στα άρθρα 64 και 74 του Ν. 3852/2010, όπως τα άρθρα αυτά αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 71 του Ν. 4555/2018 και 2 του Ν. 4623/2019 αντίστοιχα, με τη διαδικασία της τηλεδιάσκεψης και με βάση την υπ' αριθ. 18318/13.3.2020 εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών (ΑΔΑ: 6ΩΠΥ46ΜΤΛ6-50Ψ).

Μετά τη διαπίστωση ότι το Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία αφού σε σύνολο μελών σαράντα ένα είναι παρόντα τριάντα επτά, δηλ. οι κ.κ. 1. Γεωργάκης Σταύρος, Πρόεδρος, 2. Κορμά-Γκουτζιάνα Δήμητρα, Αντιπρόεδρος, 3. Τσουκαλάς Ανδρέας, Γραμματέας, 4. Αντζινάς Ιωάννης, 5. Σεφτελής Κων/νος, 6. Πούλος Ιωάννης, 7. Βιδάλης Παναγιώτης, 8. Χωματά Αικατερίνη, 9. Ψυρρόπουλος Ευστάθιος, 10. Μπασούρης Μαρίνος, 11. Πανταζόπουλος Ηλίας, 12. Ζαννιάς Αναστάσιος, 13. Παπαδόπουλος Κων/νος, 14. Γρηγορέας Ιωάννης, 15. Καρανδρέας Παναγιώτης, 16. Τσουκαλάς Ανδρέας, 17. Κουρής Μιχαήλ, 18. Κοκοτίνης Χρήστος, 19. Ασβεστάς Δημήτριος, 20. Κονδύλης Απόστολος, 21. Αραμπατζής Γαβριήλ, 22. Αθανασίου Αθανάσιος, 23. Καραχάλιου Αλεξάνδρα, 24. Τσατσούλη Αναστασία, 25. Κούλια Ζωή, 26. Χιωτέλης Ιωάννης, 27. Στυλιάρης Θωμάς, 28. Στασινόπουλος Απόστολος, 29. Μανιάτης Πέτρος, 30. Σόφης Γεώργιος, 31. Γιαννόπουλος Γεώργιος, 32. Γιαννόπουλος Θεμιστοκλής, 33. Σκλαβενίτη Ιωάννα, 34. Καλούδης Κων/νος, 35. Κόκλας Παναγιώτη, 36. Αγγελή Μαρία, 37. Χρυσουλάκης Φώτιος ότι οι κ.κ., 1. Σερέτη Χριστίνα, 2. Καλαρρύτες Χρήστος, 3. Ευσταθίου Αναστάσιος, 4. Αμουργιανός Αλέξανδρος, δεν προσήλθαν αν και προσκλήθηκαν νόμιμα, ότι ο Δήμαρχος κ. Χατζηδάκης Γεώργιος, είναι παρών, ο κ. Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Παρόντες στη συνεδρίαση είναι, οι ειδικοί σύμβουλοι και συνεργάτες του Δημάρχου, κ.κ. Παναγιώταρης, Κατσώνης, οι Νομικοί Σύμβουλοι του Δήμου, κ.κ. Καραβέλος, Μανταδάκης, ο δικηγόρος του Δήμου, κ.Δακουράς, η Προϊσταμένη του Τμήματος Δόμησης της τεχνικής υπηρεσίας, κ. Καλαβρυτινού, ο Πρόεδρος του Ν.Π.Δ.Δ. «ΠΑΟΔΗΛ», η Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων Δήμου Ηλιούπολης, κ. Καραγιαννίδου.

Τα πρακτικά της συνεδρίασης τηρεί η μόνιμη υπάλληλος του Δήμου, Καλπουζάνη Αμαλία.

ΑΡ. ΑΠΟΦ.: 186/2020

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ενημέρωση και λήψη απόφασης για το κείμενο διαβούλευσης των φορέων της ΣΜΠΕ.

Ο κ. Πρόεδρος που εισηγήθηκε το 1^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, αναφέρθηκε στην προηγούμενη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου στις 31.8.2020, και στην απόφαση 160/2020 που κατά πλειοψηφία είχε ληφθεί και συγκεκριμένα την ενσωμάτωση στο κείμενο της διαβούλευσης αυτούσιο το κείμενο του Νομικού Συμβούλου του Δήμου, κ. Καραβέλου, ως έχει και που αναλυτικά αναφέρεται στο υπ' αριθ. πρωτ. 14584/13.8.2020 έγγραφό του και στην εκ νέου συζήτηση του θέματος σε επόμενο Δημοτικό Συμβούλιο με ολοκληρωμένο το κείμενο της διαβούλευσης παρουσία της Τεχνικής Υπηρεσίας και των Νομικών Συμβούλων της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου Ηλιούπολης.

Κατόπιν κάλεσε τους Νομικούς Συμβούλους κ.κ. Καραβέλο, Μανταδάκη και τον δικηγόρο του Δήμου, κ. Δακουρά, να εκφράσουν τις απόψεις τους και να καταθέσουν στο Σώμα τις απόψεις τους επί του θέματος.

Τέθηκε υπόψη του Σώματος το από 13.8.2020 έγγραφο του Νομικού Συμβούλου του Δήμου, κ. Καραβέλου, με το οποίο καταθέτει τις απόψεις του και απαντήσεις επί ερωτημάτων, επί του θέματος και το οποίο έχει ως εξής:

Θέμα: «Απόψεις Δήμου Ηλιούπολης σχετικά με την «Επεξεργασία της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του Σχεδίου Προστασίας του Ορεινού Όγκου του Υμηττού» και την επ' αυτής διαβούλευση

Μου παραδόθηκε αντίγραφο της εν λόγω υπό διαβούλευσης «Στρατηγικής Μελέτης», καθώς και οι απόψεις του συναδέλφου μου κ. Γεωργίου Δ. Δακουρά, οι οποίες απόψεις είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και προσεγγίζουν, κατά τρόπο ορθό, την ουσία του προβλήματος που αφορά την επαύξηση του ΚΥΤ.

Θεωρώ, όμως, επιβεβλημένο, η ορθή αυτή προσέγγιση να συμπληρωθεί και με ορισμένα επιπλέον στοιχεία, και προς τούτο συνέταξα τις παρούσες απόψεις, προκειμένου να περιληφθούν ως πάγιες θέσεις του Δήμου Ηλιούπολης, ώστε να περιλάβουν και ορισμένα ζητήματα, τα οποία θα πρέπει να εντοπισθούν λεπτομερέστερα.

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Εκτιμάται ότι η αντίθεσή μας θα πρέπει να στηριχθεί και στο υπάρχον ισχυρό μας οπλοστάσιο, με το οποίο εμποδίστηκε και στο παρελθόν η ανάλογη βλαβερή για τη ζωή και την υγεία μας παρανομία. Το οπλοστάσιό μας, λοιπόν, περιλαμβάνει και τα ακόλουθα:

1. Τις γνωστές σχετικές αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, μεταξύ των οποίων, η υπ' αριθ. 1672/2005, η οποία ακύρωσε την υπ' αριθ. 88547/2002 ΚΥΑ, με την οποία είχαν εγκριθεί οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου ΚΥΤ 400/150 Κw Αργυρούπολης, με τις οποίες ακυρώθηκαν στο παρελθόν οι απόπειρες επαύξησης του ΚΥΤ.
2. Το γεγονός ότι η **Διοίκηση και ο Νομοθέτης υποχρεώνονται να συμμορφώνονται με τις αποφάσεις του ΣΤΕ** και η συμμόρφωση αυτή επιβάλλει ρύθμιση τουλάχιστον ίδια, αν όχι καλύτερη, από εκείνη που ίσχυε πριν την πράξη που ακυρώθηκε, επειδή εδραζόταν σε διάταξη που κρίθηκε τότε αντισυνταγματική. Και όχι χειρότερη, όπως επιχειρείται σήμερα. Κατά συνέπεια, **η νέα απόπειρα εγκατάστασης σταθμού υπερυψηλής τάσης αποκλείεται, ως ασύμβατη.**
3. Τη γνωστή πλέον, αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου υπ' αριθ. 826/2018, σε συνδυασμό με τις υπ' αριθ. 5309/2011 και 257/2016 αποφάσεις του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και Εφετείου Αθηνών αντιστοίχως. Οι αποφάσεις αυτές «γκρέμισαν τον μύθο» της ιδιοκτησίας των κληρονόμων Νάστου, αφού με αυτές κρίθηκε ότι η οικογένεια Νάστου δεν είχε ιδιοκτησία πέρα από τα τέσσερα ζευγάρια και επομένως όλη η άλλη έκταση, συμπεριλαμβανομένης και αυτής που απαλλοτριώθηκε υπέρ της ΔΕΗ για την εγκατάσταση του ΚΥΤ, είναι δημόσια και όχι ιδιοκτησία της οικογένειας Νάστου. Συνεπώς, γεννάται **ζήτημα επαναφοράς στην κοινή χρήση και αμφισβήτησης του δικαιώματος του ΑΔΜΗΕ επί του συγκεκριμένου δημοσίου χώρου που παρανόμως, στο παρελθόν, απαλλοτριώθηκε.**
4. Ακόμη κι αν δεχτούμε ότι η έκταση αυτή απαλλοτριώθηκε υπέρ της ΔΕΗ, **απαλλοτριώθηκε για συγκεκριμένο σκοπό, που δεν ήταν άλλος από τη λειτουργία ηλεκτρικού σταθμού χαμηλής τάσης. Επομένως, άλλη χρήση από αυτήν και μάλιστα επαυξημένη 400 Κw, δεν επιτρέπεται, καθώς δεν απαλλοτριώθηκε για τέτοιο σκοπό.**

Για τον ίδιο νομικό λόγο, είναι ανεπίτρεπτη και η χωροθέτηση οιασδήποτε μορφής Κοιμητηρίων σε μέρος του εν λόγω απαλλοτριωθέντος χώρου, εφόσον η ανωτέρω απαλλοτρίωση (στην αδόκητη περίπτωση που θεωρηθεί νόμιμη, την οποία εμείς αρνούμαστε) εκφεύγει του σκοπού απαλλοτριώσεως, που ήταν μόνο λόγοι ηπίως ενεργειακοί και όχι βεβαίως εγκατάστασης Νεκροταφείων στον συγκεκριμένο χώρο. Αυτονόητο είναι ότι η προστασία του περιβάλλοντος επιβάλλει την αντίθεσή μας στην εγκατάσταση Νεκροταφείων σε οποιαδήποτε περιοχή της ζώνης του Υμηττού.

5. Το χειρότερο είναι ότι από μέρους του ΑΔΜΗΕ επιχειρείται η νομιμοποίηση του ήδη παράνομου ΚΥΤ και η προγραμματισμένη τραγική επαύξησή του, με το δέλεαρ της παραχώρησης τμήματος του δήθεν δικού της απαλλοτριωθέντος χώρου. Εκτιμάται ότι η απάντησή μας πρέπει να είναι αυστηρώς αρνητική, καθώς και η συζήτηση ακόμα νομιμοποιεί τη χρονίζουσα, μέχρι σήμερα, παρανομία. Τελικός γνώμων των ενεργειών του Δήμου μας είναι βέβαιο ότι θα είναι η υπεράσπιση της ζωής των κατοίκων, κυρίως των παιδιών μας, που πηγαίνουν στα σχολεία της περιοχής και όχι η διευκόλυνση εκνόμων συμφερόντων, που με τρόπο ανάληγο «επιτίθενται» στην πόλη μας.

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α) Η αρνητική θέση του Δήμου μας εδράζεται στη δεδομένη πείρα μας και την «έξωθεν κακή μαρτυρία» των οργάνων της Πολιτείας, όταν εξαγγέλλουν μέτρα για την προστασία δήθεν του ορεινού όγκου του Υμηττού. Τούτο για να εμποδίσουμε χρήσεις επί του Υμηττού αντίθετες στο άρθρο 24 του Συντάγματος.

Β) 1) Η πρόταση, που τέθηκε σε διαβούλευση, στηρίζεται στο Π.Δ. του 2011 (ΦΕΚ Δ 187), το οποίο, όμως, ακυρώθηκε από την Ολομέλεια του ΣτΕ, με την υπ' αριθ. 2359/2017 απόφασή της. Τίποτα το καινούργιο δεν εισφέρει και αναφέρεται μόνο σε υποζώνες, ουδεμία δε αναφορά γίνεται στα διατάγματα του 1978 (ΦΕΚ Δ 544) και του 1981 (ΦΕΚ Δ 167), οι διατάξεις των οποίων κρίθηκαν συμβατές με το άρθρο 24 του Συντάγματος από την Ολομέλεια του ΣτΕ, με την υπ' αριθ. 1672/2005 απόφασή της. Επιβάλλεται, οποιαδήποτε παρέμβαση της Διοίκησης στο όρος Υμηττός να βελτιώνει τις ρυθμίσεις προστασίας του κι όχι να συνιστά οπισθοδρόμηση. Στην υπό κρίση πρόταση ελλείπει οποιοδήποτε τέτοιο στοιχείο, κυρίως δε ελλείπουν τυχόν αρνητικά αποτελέσματα εφαρμογής των ρυθμίσεων του Π.Δ. του 1978, τα οποία, υποτίθεται, ότι η παρούσα ρύθμιση διορθώνει.

2) Μία άλλη έλλειψη είναι η παράλειψη καταγραφής των δεδομένων (μειονεκτήματα – πλεονεκτήματα) που έχουν οι διατάξεις του Π.Δ. του 2011 σχετικά με εκείνες του Π.Δ. του 1978. Με τον τρόπο αυτό θα αποδεικνυόταν ότι στόχος των οργάνων της Πολιτείας ήταν όχι η προστασία του Υμηττού, αλλά η δυνατότητα παραβίασής της, καθώς θα αποδεικνυόταν ότι το Π.Δ. του 2011 ήταν, στην καλύτερη περίπτωση, προχείρως διατυπωμένο.

Γ) Η υπό διαβούλευση πρόταση δε βελτιώνει τους όρους προστασίας του Υμηττού σε σχέση με το Π.Δ. του 1978 και επιφέρει περιβαλλοντικές επιπτώσεις για τους εξής λόγους : α) Με την πρόταση δεν απαλλάσσεται ο Υμηττός από τις αρνητικές για το περιβάλλον εγκαταστάσεις, αλλά επιχειρείται η νομιμοποίησή τους κατά παράβαση του άρθρου 24 του Συντάγματος. Το αστείο, αλλά και τραγικό είναι ότι τούτο εμφανίζεται ως δήθεν «εκλογίκευση» των πραγμάτων. Η αιώνια, δηλαδή, λογική του «κουκουλώματος» της παρανομίας και της μεταμφίεσης του παράνομου σε νόμιμο.

β) Η Πολιτεία επιδιώκει να εξασφαλίσει την εγκατάσταση και λειτουργία αυξημένης ισχύος ΚΥΤ. Για τον λόγο αυτό εμφανίζει την επιδίωξή της ως δήθεν φιλική προς το περιβάλλον και παράλληλα προωθεί ως δέλεαρ για τον Δήμο μας την απαράδεκτη πρόταση της εγκατάστασης και λειτουργίας νεκροταφείου στον χώρο που δήθεν ανήκει στον ΑΔΜΗΕ. Να σημειωθεί ότι η πρόταση αυτή, πέραν του ότι είναι ασύμβατη με την προστασία του

περιβάλλοντος και το άρθρο 24 του Συντάγματος, είναι και αόριστη και αυθαίρετη, καθώς αναφέρει ότι θα υπάρξουν «ειδικές προς τούτο μελέτες». Το αυθαίρετο, αλλά και ύποπτο, κρύβεται στο σημείο αυτό, δηλαδή προωθείται η υιοθέτηση αρχικά της πρόβλεψης και εκ των υστέρων, οι μελέτες θα συνιστούν πλέον εύκολη υπόθεση για κάθε παραβίαση του Υμηττού.

γ) Όσον αφορά το ΚΥΤ 150/400 kw και το νεκροταφείο. Εδώ επαναλαμβάνεται η βασική διαπίστωση. Η ΔΕΗ και τώρα ο ΑΔΜΗΕ ουδέν δικαίωμα έχουν επί της εκτάσεως που ισχυρίζονται ότι κατέχουν (και που έχουν μάλιστα τη «γαλαντομία» να μας παραχωρούν για νεκροταφείο). Όπως έχει ήδη λεχθεί, σύμφωνα με τις παραπάνω αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων (ΠολΠρΑθ 5309/2011, ΕφΑθ 257/2016 και ΑΠ 826/2018), η έκταση είναι δημόσια. Επομένως, οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις που επιβλήθηκαν (ΦΕΚ Δ 65/12.6.1967, και Δ 190/20.7.1974) δεν έχουν κύρος, καθώς δημόσια γη δεν απαλλοτριώνεται. Κατά συνέπεια η ΔΕΗ και ο ΑΔΜΗΕ, πλέον, δεν έχουν δικαίωμα να χρησιμοποιούν την επίμαχη έκταση ούτε να προσφέρουν τμήμα της για νεκροταφείο και οι αρμόδιοι Υπουργοί οφείλουν ν' ανακαλέσουν και τυπικά τις πιο πάνω «Υπουργικές» αποφάσεις απαλλοτρίωσης.

δ) Το ΚΥΤ 400/150 kw, που επιζητείται η πρόβλεψή του, είναι σε έκταση γης του Υμηττού μεταξύ των ορίων των Δήμων Ηλιούπολης και Ελληνικού – Αργυρούπολης. Κρίθηκε με την υπ' αριθ. 1672/2005 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ ότι δεν είναι συμβατή η εγκατάσταση και λειτουργία του με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος. Το ασύμβατο είναι διαρκές και όχι στιγμιαίο. Κατά συνέπεια αδύνατη, με βάση τη συνταγματική νομιμότητα. Αντίθετη με το άρθρο 24 του Συντάγματος, είναι και η εγκατάσταση και λειτουργία νεκροταφείου. Και για έναν επιπλέον λόγο που αναφέρθηκε παραπάνω : ότι ακόμα κι αν η απαλλοτρίωση ήταν νόμιμη (που εμείς αρνούμαστε κατά τα άνω), αυτή έγινε για λόγους ενεργειακούς κι όχι για εγκατάσταση και λειτουργία νεκροταφείου.

ε) Να σημειωθεί ότι οι μέχρι σήμερα εγκαταστάσεις της ΔΕΗ – ΑΔΜΗΕ πλέον είναι εντελώς παράνομες. Ειδικότερα, μετά την ακύρωση της υπ' αριθ. 14803/28-04-2004 απόφασης της Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, που συνιστούσε την έγκριση αναθεώρησης της Υ.Α 59365/25-7-2002 οικοδομικής άδειας, δυνάμει της υπ' αριθ. 3300/2005 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (τμήμα Α'), τα ανεγερθέντα κτίσματα έχουν καταστεί αυθαίρετα, αποκλεισμένης της νομιμοποίησής τους, ως αντίθετης με το άρθρο 24 του Συντάγματος.

στ) Ένα ακόμα προβληματικό σημείο είναι η ομολογία της πρότασης (βλ. 1.3) ότι στόχος παραμένει «η διατήρηση του επιπέδου υψηλής προστασίας, σε συνδυασμό με την επίλυση προβλημάτων, που δεν μεταβάλλουν το επίπεδο προστασίας και βελτιώνουν την εφαρμοστικότητα των νέων διατάξεων, που θα θεσμοθετηθούν με τη μορφή Προεδρικού Διατάγματος ως προς την πρόληψη και αποτροπή αυθαιρεσιών». Προφανώς, τα προβλήματα προκλήθηκαν από τις μέχρι σήμερα παρεμβάσεις στον Υμηττό, που είναι αντίθετες με τις διατάξεις του Π.Δ. του 1978. Επομένως, η παραβίαση των ορθών διατάξεων του εν λόγω Π.Δ. είναι εκείνη που επέφερε τα προβλήματα. Έχουμε την άποψη ότι το νέο Π.Δ. θα έπρεπε να βελτιώσει τα δεδομένα του Π.Δ. του 1978 και όχι να τα αγνοήσει και βεβαίως όφειλε να αναφέρει τα τυχόν νομικά ή ουσιαστικά προβλήματα που ενδεχομένως το Π.Δ. του 1978 είχε και έπρεπε να τύχουν διορθώσεων. Η παντελής, όμως, αγνόησή του καθιστά προβληματική, αν όχι ύποπτη, τη νέα επιχειρούμενη ρύθμιση.

ζ) Αναφέρεται στην πρόταση ότι στην περιοχή «λειτουργεί το Κέντρο Υψηλής Τάσης 400/150 kw Αργυρούπολης σε γήπεδο της ΔΕΗ, όπου λειτουργούσε ΚΥΤ 150/200 kw». Το σωστό είναι ότι αν λειτουργεί, λειτουργεί παρανόμως με βάση τις ανωτέρω αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ. Εφόσον, λοιπόν, λειτουργεί, θα πρέπει να ασκηθούν

διώξεις σε βάρος των υπευθύνων του ΑΔΜΗΕ για την παράνομη λειτουργία του ΚΥΤ. Είναι αδιανόητο και απαράδεκτο η πρόταση να στηρίζεται σε μία πρόδηλη παρανομία.

η) Είναι επίσης απαράδεκτο, νομικώς ασύστατο και προβληματικό να προτείνεται η αξιοποίηση των πρόσφατων νόμων περί αυθαιρέτων, για να νομιμοποιηθεί η κραυγαλέα παρανομία λειτουργίας του ΚΥΤ, όταν είναι γνωστό ότι οι σχετικές διατάξεις περί αυθαιρέτων δεν μπορούν να εφαρμοστούν σε δασικές ή αναδασωτές εκτάσεις, καθώς βλέπουν το περιβάλλον και προσκρούουν στο άρθρο 24 του Συντάγματος. Είναι αδιανόητο να «προπαγανδίζεται» η συγκάλυψη παρανομίας με εργαλείο τον ίδιο τον νόμο. Είναι απαράδεκτο και αποκρουστέο να προτείνει η ίδια η Πολιτεία, που αποτελεί τον θεματοφύλακα της νομιμότητας, την παραβίαση των δασικών δεδομένων, ούτως ώστε να δημιουργηθούν τετελεσμένες καταστάσεις. Η προστασία του ορεινού όγκου του Υμηττού αποτελεί καθήκον της Πολιτείας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και οποιαδήποτε αντίθετη ενέργεια προσκρούει στο άρθρο 24 του Συντάγματος. Η αντίθεση αυτή δεν αίρεται (πολύ περισσότερο επιτείνεται), καθώς αποκαλύπτεται η στόχευση να μετατραπεί το ΚΥΤ Αργυρούπολης σε κλειστού τύπου, ακόμα δε και η ενδεχόμενη υπογειοποίησή του.

θ) Οι μεθοδεύσεις αυτές παραβλέπουν την υπ' αριθ. 1672/2005 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, που έκρινε ότι είναι ασύμβατη με το άρθρο 24 του Συντάγματος η ανέγερση και λειτουργία ΚΥΤ 400 kw. Όπως έχει ήδη λεχθεί στο υπό στ. (ε) του παρόντος λόγω της αυθαιρεσίας των σχετικών κατασκευών δεν μπορεί να γίνει λόγος για εγκατάσταση και μετατροπή του ΚΥΤ 400 kw είτε υπογειοποιημένου ή μη, καθώς έχει κριθεί ήδη παράνομη κατά τα άνω και μόνο η εγκατάσταση ΚΥΤ, η δε έκταση δεν ανήκει στον ΑΔΜΗΕ, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Από τα ανωτέρω, που συνιστούν τη νομική προσέγγιση της επίμαχης Μελέτης, προκύπτουν τα ακόλουθα :

- 1) Η υπό διαβούλευση Μελέτη είναι αόριστη, προχειρώς και βιαστικά συντεταγμένη και αποκρουστέα σε νομικό τουλάχιστον επίπεδο. Με τις ρυθμίσεις που προτείνονται παραβιάζεται ευθέως το άρθρο 24 του Συντάγματος, οι ανωτέρω αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ και η νομιμότητα, καθώς το όλο πνεύμα της Μελέτης φαίνεται να στηρίζεται στο Π.Δ. του 2011, που όμως δεν υφίσταται μετά την ακύρωσή του κατά τα άνω.
- 2) Η έλλειψη νομιμότητας προκύπτει κι από το γεγονός ότι αγνοείται εντελώς το Π.Δ. του 1978 και, εφόσον αγνοείται, πέραν των άλλων, είναι αδύνατη η κρίση εάν βελτιώνεται ή όχι η κατάσταση στον ορεινό όγκο του Υμηττού, αν δηλαδή η Πολιτεία θεράπευσε τα όσα οι ανωτέρω αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ είχαν επισημάνει, ακυρώνοντας την επιχειρούμενη στο παρελθόν εγκατάσταση ΚΥΤ 400 KW.
- 3) Από το πνεύμα της υπό διαβούλευση Μελέτης προκύπτει ευθέως, κατά την άποψή μας, η προσπάθεια «τακτοποίησης» παρανομιών στο όνομα δήθεν της προστασίας του Υμηττού και γενικότερα του περιβάλλοντος.
- 4) Η πρόταση δε εγκατάστασης νεκροταφείου σηματοδοτεί την προσπάθεια νομιμοποίησης της δήθεν ιδιοκτησίας του ΑΔΜΗΕ επί του χώρου που θα παραχωρηθεί, πέραν του ότι αυτή καθ' εαυτή η εγκατάσταση και λειτουργία νεκροταφείου θα επιβαρύνει τον ορεινό όγκο του Υμηττού με τις εντεύθεν συνέπειες.

Τέθηκε υπόψη του Σώματος το από 23.9.2020 έγγραφο του Νομικού Συμβούλου του Δήμου, κ. Μανταδάκη, με το οποίο καταθέτει τις απόψεις του και απαντήσεις επί ερωτημάτων, επί του θέματος και το οποίο έχει ως εξής:

Επί του υπ' αριθ. πρωτ. ΕΜΠ102/17-9-20 ερωτήματος σας η νομική μου άποψη είναι η εξής:

Α) επί της ισχύος ή μη των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων που επιβλήθηκαν για τη δημιουργία ΚΥΤ

1. Εκ προοιμίου πρέπει να αναφερθεί ότι το Κέντρο Υψηλής Τάσης (ΚΥΤ) από το 2003 έχει κατασκευαστεί αυθαίρετα και λειτουργεί χωρίς νόμιμη αδειοδότηση.

Το ΣτΕ με την απόφαση **1672/2005** ακύρωσε την ΚΥΑ 88547/26.11.2002 με την οποία είχαν εγκριθεί Περιβαλλοντικοί Όροι για το έργο επέκτασης του Κέντρου Υπερυψηλής Τάσης (ΚΥΤ) 400/150 KV στην Β' Ζώνη προστασίας του Υμηττού, στα όρια των Δήμων Ηλιούπολης –Αργυρούπολης, με την απόφαση **1678/2005** ακύρωσε την απόφαση 8800/27.2.2002 του ΥΠΕΧΩΔΕ με την οποία καθορίστηκαν όροι και περιορισμοί δόμησης για την ανέγερση του προαναφερόμενου ΚΥΤ και με την απόφαση **1676/2005** ακύρωσε την ΚΥΑ 130575/28.1.2003 με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή Γραμμής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας 400/150 KV από το Λαύριο στο ΚΥΤ Ηλιούπολης- Αργυρούπολης διά μέσου του ορεινού όγκου του Υμηττού.

Οι λόγοι για τους οποίους το ΣτΕ ακύρωσε τις προαναφερόμενες υπουργικές αποφάσεις συνοψίζονται στο ότι «το ΚΥΤ επετράπη να κατασκευασθεί εντός της Ζώνης Β' προστασίας του Υμηττού, με συνέπεια την κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 24 του Συντάγματος υποβάθμιση του περιβάλλοντος και την επιδείνωση της κατάστασης αυτού» και ότι «η εγκατάσταση του ΚΥΤ εντός της Β' Ζώνης του Υμηττού κρίθηκε ως ασυμβίβαστη με την προστασία της οικολογικής ισορροπίας του βουνού».

Στη συνέχεια, στις **31-3- 2012** εκδόθηκε από το Τριμελές Συμβούλιο του ΣτΕ η απόφαση 67/2012, σύμφωνα με την οποία επιβλήθηκε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), χρηματική κύρωση 15.000 ευρώ την οποία έπρεπε να καταβάλει σε κατοίκους της περιοχής του ΚΥΤ, οι οποίοι με την από 10/10/2008 αίτησή τους ζητούσαν να συμμορφωθεί η ΔΕΗ και το ΥΠΕΚΑ με τις αποφάσεις 1672/2005 και 1675/2005 της Ολομέλειας του ΣτΕ.

Τέλος στις **11 -9- 2013**, με την υπ' αριθ. 5560/2013 απόφαση του το Εφετείο Αθηνών δέχτηκε την έφεση 69 κατοίκων της περιοχής Ηλιούπολης - Αργυρούπολης και επιδίκασε στην ΔΕΗ το ποσόν των 10.000 ευρώ - προσαυξημένο με τους νόμιμους τόκους - ανά προσφεύγοντα κάτοικο, που αφορά χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από την παράνομα συνεχιζόμενη λειτουργία του ΚΥΤ της ΔΕΗ στον Υμηττό.

Σύμφωνα με αυτή την απόφαση του Εφετείου Αθηνών, η κατασκευή ενός νέου ΚΥΤ δίπλα στα σχολεία, τους αθλητικούς χώρους και τα σπίτια των κατοίκων της περιοχής, αποτελεί ένα νέο θανάσιμο κίνδυνο, εφόσον «...η κατασκευή του έργου(ΚΥΤ) έχει θέσει σε κίνδυνο και θα θέσει και στο μέλλον την υγεία των εναγόντων (κατοίκων), λόγω της εκπομπής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στην κατοικημένη περιοχή».

Το ΚΥΤ σήμερα συνεχίζει να λειτουργεί, πάρα το γεγονός ότι η Πολεοδομία το έκρινε κατεδαφιστέο, επειδή το περιφερειακό ΣΧΟΟΑΠ (Σχέδιο Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων) της Περιφέρειας Αττικής μετά από αίτημα της ΔΕΗ αναγνώρισε ότι είναι έργο μεγάλης εμβέλειας και πρότεινε την εξαίρεσή του από την κατεδάφιση μέχρι να εγκριθούν νέου περιβαλλοντικοί όροι

2. Ο χώρος που σήμερα είναι εγκατεστημένο το ΚΥΤ είχε παραχωρηθεί στη ΔΕΗ δυνάμει δυο αναγκαστικών απαλλοτριώσεων: Της υπ' αριθ. 51792/26-5-1967 (ΦΕΚ 65Δ'/12-6-67) και της υπ' αριθ. Β 953/2892/3-7-1974 (ΦΕΚ 190Δ'/ 20-7-1974). Με την πρώτη απαλλοτριώθηκαν 96.600 τ.μ. υπέρ της ΔΕΗ «λόγω δημοσίας ωφελείας δια την εγκατάστασιν του νέου υποσταθμού Αργυρουπόλεως» και με τη δεύτερη απαλλοτριώθηκαν υπέρ της ΔΕΗ 41.718 τ.μ «προς επέκτασιν του κέντρου Υπερυψηλής τάσεως 150/400». Στην δεύτερη απαλλοτριώση αναφέρεται ότι «η απαλλοτριωμένη έκτασις φέρεται ως ανήκουσα εις το Δημόσιον, προβάλλουσι δε δικαιώματα κατά μέρος επ' αυτής ο Αλέξανδρος και ο Ιωάννης Νάστος του Κων/νου»

Εδώ προκύπτουν τα εξής σημαντικά: Πρώτον ότι εξ αρχής η απαλλοτριωθείσα έκταση προορίστηκε για λειτουργία σταθμού υπερυψηλής τάσης. Δεύτερον ότι το Δημόσιο θεωρούσε πάντοτε την έκταση Δημόσια, όμως λόγω φερόμενων ιδιωτικών δικαιωμάτων και διεκδικήσεων, προχώρησε σε απαλλοτρίωση του χώρου.

Ο Δημόσιος χαρακτήρας της έκτασης σήμερα βέβαια έχει πανηγυρικά επιβεβαιωθεί μετά τις αποφάσεις 257/2016 του Εφετείου Αθηνών και 826/2018 του Αρείου Πάγου που απέρριψαν αμετάκλητα της διεκδικήσεις και αξιώσεις των κληρονόμων Νάστου.

Βέβαια, τίθεται το ερώτημα αν μετά τις αποφάσεις αυτές ακυρώνεται αναδρομικά η απαλλοτρίωση (καθώς κε των υστέρων κρίθηκε ότι η έκταση είναι Δημόσια και συνεπώς δημόσια γη δεν απαλλοτριώνεται) και αν περαιτέρω αμφισβητούνται τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα της ΔΕΗ αρχικά και του καθολικού διαδόχου αυτής σήμερα ΑΔΜΗΕ, υπέρ των οποίων συντελέσθηκε η απαλλοτρίωση.

Θεωρώ ότι η αμφισβήτηση της νομιμότητας της προς 50 ετών συντελεσθείσας απαλλοτρίωσης και των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων της ΔΕΗ-ΑΔΜΗΕ (εννοείται βέβαια ότι αναφέρομαι μόνο σε ιδιοκτησιακά δικαιώματα και όχι στην ύπαρξη και λειτουργία του παρανόμως κατά τα ανωτέρω εγκατεστημένου και λειτουργούντος ΚΥΤ), στερείται νομικού ερείσματος και παράλληλα δημιουργεί παράπλευρους κινδύνους για τα συμφέροντα του Δήμου. Ειδικότερα:

Σύμφωνα με πάγια Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου (ΣτΕ ολομ. 3289/2005, 3652/2011, 3031/2014) δεν είναι δυνατή ανάκληση συντελεσθείσας απαλλοτριώσεως, εφόσον ο σκοπός της έχει εκπληρωθεί με τη χρησιμοποίηση του απαλλοτριωθέντος ακινήτου

Σύμφωνα με τον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, ν. 2882/2001 (ΦΕΚ Α'17/2001) άρθρο 12§1 ν. 2882/2001 (Α' 17), «Ανάκληση απαλλοτρίωσης μπορεί να υπάρξει, μόνο στην περίπτωση που εκδηλώθηκε σαφώς και ανενδοιάστως βούληση να μη χρησιμοποιηθεί το απαλλοτριωθέν για το σκοπό για τον οποίο απαλλοτριώθηκε ή για άλλο σκοπό δημόσιας ωφέλειας, καθώς και όταν, ενόψει του σκοπού που επιδιώχθηκε με την απαλλοτρίωση, παρήλθε μακρό, πέραν του ευλόγου, χρονικό διάστημα και εκείνος υπέρ του οποίου κηρύχθηκε η απαλλοτρίωση αδράνησε αδικαιολόγητα για την πραγματοποίηση του αρχικού σκοπού αυτής ή άλλου σκοπού δημόσιας ωφέλειας» .

Είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία, η ανάκληση συντελεσμένης απαλλοτρίωσης, που κηρύχθηκε υπέρ του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κ.λπ., **επαφίεται, από το νόμο, στη διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, η οποία είναι και η μόνη που μπορεί να την αμφισβητήσει και να την άρει**

Στην προκείμενη περίπτωση πρέπει επιπλέον να επισημανθούν τα παρακάτω:

1. Ουδέποτε κατά την μακρά πορεία των δικών που αφορούσαν στο ΚΥΤ δεν τέθηκε αμφιβολία ή επιφύλαξη για το κύρος των απαλλοτριώσεων, δεδομένων των αντιρρήσεων και αντιδράσεων των Δήμων και των Δημοτών για τις διεκδικήσεις των κληρονόμων Ναστού

2. Στην πόλη μας έχουν συντελεσθεί και άλλες απαλλοτριώσεις σε οικοπέδα τα οποία διεκδικούσαν οι Νάστοι και στη συνέχεια κρίθηκαν αμετάκλητα ως δημόσια. Αναφέρω ενδεικτικά την υπ' αριθ. Π 2487/1311/13-3-1973 αναγκαστική απαλλοτρίωση κτημάτων συνολικού εμβαδού 94,723,75 τ.μ. προς ανέγερση σχολικού συγκροτήματος. Δεν είναι άλλο από το συγκρότημα των Πολυκλαδικών, το οποίο σήμερα δυνάμει διαπιστωτικής απόφασης αποτελεί ιδιοκτησία του Δήμου μετεγγραμμένη στη μερίδα του στο Υποθηκ/κείο και Κτηματολόγιο. Και

σ'αυτην την απόφαση απαλλοτριώσεως αναφέρεται ότι «επί της απαλλοτριουμένης εκτάσεως προβάλλουσι δικαιώματα κυριότητας οι 1) Αλέξιος Κ. Νάστος 2) Ιωάννης κ. Νάστος κ.λπ.»

3. Η ΔΕΗ με τις υπ'αριθ. 118/14-8-1987 και ΓΓΔ/622/14-2-1996 αποφάσεις της παραχώρησε τμήματα της έκτασης που κατείχε δυνάμει των παραπάνω απαλλοτριώσεων στο Δήμο Ηλιούπολης αφενός για την κατασκευή δρόμου προσπελάσεως στο χώρο στάθμευσης των απορριμματοφόρων του Δήμου και πρανούς επιχώματος αφετέρου για τη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων.

Από τα παρακάτω γίνεται αντιληπτό, ότι αν, πάρα τη νομική επισφάλεια, αμφισβητηθεί το κύρος των γενομένων απαλλοτριώσεων υπέρ της ΔΕΗ, δημιουργείται εκ παραλλήλου ο νομικός κίνδυνος αμφισβήτησης και του κύρους των λοιπών, όπως η παραπάνω, απαλλοτριώσεων αλλά και των παραχωρήσεων που είχε κάνει υπέρ του Δήμου η ΔΕΗ.

Β. Επί της εγκατάστασης και λειτουργίας κοιμητηρίου στο χώρο του ΚΥΤ

Α. Καταρχήν, η ίδρυση νέων κοιμητηρίων εκτελείται σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Α.Ν.582/1968 «Περί δημοτικών και κοινοτικών κοιμητηρίων» (ΦΕΚ Α' 225/68) που ορίζει ότι «η ίδρυσις και συντήρησις κοιμητηρίων (νεκροταφείων) ανήκει εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων» και οι όροι που διέπουν την ίδρυση αυτή προβλέπονται από την ΥΑ Α5/1210/1978 (ΦΕΚ Β-424/10-5-1978)

Σύμφωνα με την Βασική Πολεοδομική Νομοθεσία (ΠΔ 27/7/99, άρθρο 190, «η ίδρυση και συντήρηση κοιμητηρίων ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να φροντίζουν έγκαιρα για την εξασφάλιση των απαιτούμενων χώρων».

Αυτό καθορίζεται ρητά στο άρθρο 75 του ν. 3463/2006 (Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων): «Αρμοδιότητες. I. Οι δημοτικές και οι κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις... Οι αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων αφορούν, κυρίως, τους τομείς: α) ... β) Περιβάλλοντος, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως: 1. ... 10. **Ο καθορισμός των χώρων για τη δημιουργία κοιμητηρίων ...** II. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες ασκούν, σε τοπικό επίπεδο, κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες, οι οποίες τους έχουν ανατεθεί για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία. Οι αρμοδιότητες αυτές είναι, ειδικότερα, οι ακόλουθες: 1. ... 8. **Η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία κοιμητηρίων...».**

Το γενικό νομοθετικό πλαίσιο για τη δημιουργία κοιμητηρίων προβλέπει δύο στάδια της χωροθέτησης και της αδειοδότησης. Το δεύτερο αφορά την διοικητική διαδικασία έγκρισης λειτουργίας κατά τα οριζόμενα στο ν. 4264/14. Το πρώτο ορίζει τις βασικές προϋποθέσεις για την επιλογή της θέσεως ως προς τις αποστάσεις από το άκρο του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, τα φρέατα και τις πηγές πόσιμου νερού, τη σύσταση του εδάφους, το υψηλότερο όριο της στάθμης του υπεδάφιου υδροφόρου ορίζοντα κάτω από την επιφάνεια του εδάφους, τον αποκλεισμό εγκατάστασης σε περιοχές που υπόκεινται σε πλημμύρες και ισχυρούς ανέμους, όπως αυτά καθορίστηκαν με την ΚΥΑ Α5/1210/1978 και το ΠΔ 1128/1980 (250 μέτρα από άκρο σχεδίου πόλης, 100 μέτρα από φρέατα και 50 μέτρα από πηγές ποσίμου ύδατος)

Οι αποστάσεις αυτές με το άρθρο 29 του ν. 2508/97 προβλέφθηκε ότι μπορούν να μειωθούν βάσει υδρογεωλογικής μελέτης και με το άρθρο 148 παρ. 3 του ν. 4495/17 η απόσταση από το εγκεκριμένο σχέδιο πόλης καθορίστηκε σε 50 μ., εφόσον από μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων προκύπτει ότι η μείωση αυτή της απόστασης δεν έχει επιπτώσεις στο οικιστικό περιβάλλον και τη δημόσια υγεία.

Μετά από αντιδράσεις φορέων, όπως αυτή του Συνδέσμου Γεωλόγων Μελετητών Ελλάδας, ο οποίος με το από 17/1/2018 έγγραφό του προς το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας θεωρεί μη αναγκαία την ΜΠΕ στη

φάση της διαδικασίας χωροθέτησης, καθώς αυτή συνδέεται **όχι με τη χωροθέτηση, αλλά με την μελέτη για την κατασκευή** του κοιμητηρίου, ήρθε ο ν. 4602/2019 στο άρθρο 60 που σήμερα ισχύει, να αντικαταστήσει τους προηγούμενους νόμους και προβλέπει πλέον **στο στάδιο της χωροθέτησης και των αποστάσεων όχι Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, αλλά μελέτη γεωλογικής καταλληλότητας και υδρογεωτεχνική μελέτη**, οι οποίες θα αποδεικνύουν ότι η μείωση των αποστάσεων δεν επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στο οικιστικό περιβάλλον και τη δημόσια υγεία και ότι δεν προκύπτει κίνδυνος ρύπανσης ή μόλυνσης του υπόγειου υδροφόρου στρώματος. Προϋπόθεση βέβαια για την ίδρυση ή επέκταση του κοιμητηρίου είναι να υπάρχουν μεταξύ αυτού και του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης ή ορίου οικισμού αδόμητοι ή κοινόχρηστοι χώροι ή χώροι πρασίνου.

Όσον αφορά στα Διαδημοτικά Κοιμητήρια, η χωροθέτηση και λειτουργία αυτών προβλέπεται από το Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας Αττικής (ν. 4277/2014, ΦΕΚ Α 156/1-8-2014) που αναφέρει στο άρθρο 32 παρ. 6:

«6. Για τη χωροθέτηση κοινωνικών υποδομών μεγάλης κλίμακας αναζητούνται τρόποι διαδημοτικής εξυπηρέτησης για τη βέλτιστη επιλογή θέσεων και την ενιαία διαχείρισή τους. Ειδικότερα: α) Προωθείται κατά προτεραιότητα η χωροθέτηση διαδημοτικών κοιμητηρίων, για την ορθολογική εξυπηρέτηση των αναγκών των επιμέρους χωρικών ενοτήτων. Οι χώροι αυτοί οριοθετούνται ανάλογα με τις ανάγκες και τις δεσμεύσεις των εξειδικευμένων μελετών»

Στην πράξη Διαδημοτικά Κοιμητήρια έχουν ιδρυθεί και λειτουργούν σε όλη την επικράτεια, μέσω των Συνδέσμων που προβλέπει το κεφάλαιο Β του ν. 3463/2006 (Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων):

«ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ. Άρθρο 245. Σύσταση. 1. Δύο ή περισσότεροι Δήμοι ή Κοινότητες μπορούν, με απόφαση καθενός από τα δημοτικά ή κοινοτικά τους συμβούλια, να συστήσουν Σύνδεσμο Δήμων ή Κοινοτήτων ή Δήμων και Κοινοτήτων **με ειδικό σκοπό την εκτέλεση έργων ή την παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών** ή την άσκηση αρμοδιοτήτων τους, καθώς και για το σχεδιασμό και την κατάρτιση προγραμμάτων και μεθόδων για την ανάπτυξη του ευρύτερου χώρου τους. Οι σύνδεσμοι αυτοί αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου των Ο.Τ.Α. α' βαθμού.»

Τα παραπάνω αναφέρω για να επισημανθεί ότι η χωροθέτηση, δηλαδή η επιλογή του χώρου και στη συνέχεια η ίδρυση και λειτουργία δημοτικών ή διαδημοτικών κοιμητηρίων αποτελούν αποκλειστική επιλογή και αρμοδιότητα των Δήμων, όπως εκφράζονται δια των οργάνων τους, σύμφωνα πάντα με τις προβλέψεις και προδιαγραφές του νόμου.

Β. Ο συγκεκριμένος χώρος που είναι εγκαταστημένο το ΚΥΤ που διαχειρίζεται σήμερα ο ΑΔΜΗΕ, υπό το καθεστώς του προηγούμενου ΠΔ βρισκόταν σε προστατευόμενη ζώνη Υμηττού. Σε κάθε περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε στην απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος, η χρήση του χώρου ήταν σύμφωνα με την αρχική απαλλοτρίωση του 1967 για χρήση κοινής ωφελείας για την εγκατάσταση υποσταθμού ΔΕΗ, και με την δεύτερη απαλλοτρίωση του 1974 επέκτασης του κέντρου υπερυψηλής τάσης 150/400 .

Τον Μάιο του 2020, με τον ν. 4685/7-5-2020, (ΦΕΚ 92Α, 7-5-2020) , στο άρθρο 44 παρ.18, προστέθηκαν στο άρθρο 14 του ΠΔ 59/2018 που αφορούσε στις χρήσεις γης, τα άρθρα 14α, 14β, 14γ και 14δ που καθορίζουν αντίστοιχες «ζώνες», δηλαδή «14α: Ζώνη απόλυτης προστασίας της φύσης», «14β: Ζώνη προστασίας της φύσης», «14γ: Ζώνη διατήρησης οικοτόπων και ειδών» και «14δ: Ζώνη βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων». Σε κάθε μία από τις ζώνες αυτές επιτρέπονται συγκεκριμένες χρήσεις οι οποίες επιλέγονται και εξειδικεύονται κατά περίπτωση για κάθε προστατευόμενη περιοχή βάσει της ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης της

παρ. 2 του άρθρου 21` του ν. 1650/1986 με το ΠΔ που εκδίδεται σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρ. 21 του ίδιου νόμου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε κάθε μία από τις Ζώνες αυτές (οι οποίες προφανώς έχουν τεθεί σε αντικατάσταση των όρων Α', Β' Ζώνη Υμηττού κλπ του προηγούμενου ΠΔ), προβλέπεται ρητά συγκεκριμένη χρήση δικτύων υποδομής και εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας μετά των παραρτημάτων αυτών (υπέργειων και υπόγειων).

Συνεπώς ο υφιστάμενος σήμερα νόμος προβλέπει τη δυνατότητα μεταξύ άλλων και της εγκατάστασης και λειτουργίας κοιμητηρίων, αφού αναμφίβολα αυτά συνιστούν δομή και εγκατάσταση κοινής ωφέλειας.

Σημειωτέον ότι υφίστανται και λειτουργούν σήμερα κοιμητήρια περίξ του Υμηττού και δη σε ζώνες υψηλής προστασίας, όπως αυτά των Δήμων Παπάγου, Βούλας και Χολαργού. Η λειτουργία τους έχει επιτραπεί αρχικά με το ν. 4237/14 άρθρο 11 που αναφέρει ότι «Επιτρέπεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος και προστασίας της δημόσιας υγείας, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, η λειτουργία δημοτικών νεκροταφείων σε χώρους που ήδη χρησιμοποιούνται για το σκοπό αυτόν εντός προστατευόμενων από ειδικές διατάξεις περιοχών» και στη συνέχεια με τον ν. 4280/14 άρθρο 52 παρ. 16 που αναφέρει ότι: «Κοιμητήρια υφιστάμενα, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κατά την έννοια και τις προϋποθέσεις της Α5/2010 της από 19.4./10.5.1978 υπουργικής απόφασης (Β' 424), με τις απαραίτητες εγκαταστάσεις τους σε εκτάσεις δασικού χαρακτήρα θεωρούνται νομίμως υφιστάμενα. Τα όρια της έκτασης που καταλαμβάνουν αποτυπώνονται με μέριμνα του οικείου Δήμου και ελέγχονται από την αρμόδια Δασική Υπηρεσία. Για τη νομιμότητα αυτών εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Τυχόν πράξεις της Διοίκησης για την προστασία των ανωτέρω εκτάσεων ανακαλούνται αυτοδίκαια».

Για τη δημιουργία κοιμητηρίου στο συγκεκριμένο χρόνο απαιτείται παραχώρηση γης από τον σημερινό ιδιοκτήτη αυτής τον ΑΔΜΗΕ, καθολικό διάδοχο της αρχικής δικαιοπαρόχου του ΔΕΗ. Όπως ανέφερα στην επί του πρώτου ερωτήματος απάντησή μου, η αμφισβήτηση σήμερα των δικαιωμάτων του ΑΔΜΗΕ στο χώρο με την επίκληση της ακυρότητας των απαλλοτριώσεων λόγω της μεταγενέστερης απόφασης που δικαιώνει το Δημόσιο απέναντι στους διεκδικητές και η ανάκλησή τους αποτελεί εγχείρημα νομικά επισφαλές και συνάμα επικίνδυνο. Η χρήση του χώρου είναι μεν ενεργειακή, συνιστά όμως αναμφίβολα εγκατάσταση υποδομής κοινής ωφέλειας. Με την έννοια αυτή, ακόμα και αν θεωρητικά ακυρωνόταν η απαλλοτρίωση και η έκταση επανερχόταν στο Δημόσιο, δεν θα εμπόδιζε τίποτα το τελευταίο να παραχωρήσει όλη ή μέρος της επίδικης έκτασης για κοινωφελή σκοπό, δηλ. είτε για ενεργειακή εγκατάσταση είτε για λειτουργία νεκροταφείου, εφόσον βέβαια, ο Δήμος αποφασίσει να το ζητήσει .

Με βάση τα παραπάνω, θεωρώ ότι η χωροθέτηση, ίδρυση και λειτουργία κοιμητηρίου στον συγκεκριμένο χώρο δεν εμπίπτει σε απαγορευτική διάταξη νόμου, αλλά αποτελεί πολιτική επιλογή και απόφαση του Δήμου. Όσον δε αφορά στην επιβάρυνση η μη του οικιστικού περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας και τον κίνδυνο ρύπανσης ή μόλυνσης του υπόγειου υδροφόρου στρώματος, αυτό θα καταδειχτεί από τη μελέτη γεωλογικής καταλληλότητας και την υδρογεωτεχνική μελέτη που υποχρεωτικά θα ακολουθήσουν, εφόσον το Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίσει να επιλέξει το συγκεκριμένο χώρο.

Ολοκληρώνοντας την νομική μου άποψη επί των ερωτημάτων που μου τέθηκαν, την οποία παρακαλώ να θέσετε υπόψη του Δημοτικού Συμβουλίου, επισημαίνω τα παρακάτω :

Η νομική άποψη κάθε δικηγόρου αποτελεί απόρροια της επιστημονικής του γνώσης και εκφράζεται, όταν θεσμικά του ζητείται, μόνον από τον ίδιο και μπορεί να ταυτίζεται με την άποψη των άλλων συναδέλφων του

μπορεί και όχι. Εξυπακούεται ότι ο Δικηγόρος του Δήμου που καλείται να εκφράσει τη νομική του άποψη πρέπει να ενεργεί αμιγώς υπηρεσιακά, αποφεύγοντας να εμπλέκεται σε παραταξιακές θέσεις ή αντιπαραθέσεις. Υπό την έννοια αυτή η μεν νομική προσέγγιση κάθε θέματος αφορά στους δικηγόρους, η δε πολιτική στα όργανα που εκφράζουν την πολιτική βούληση του Δήμου.

Τέθηκε υπόψη του Σώματος το από 23.9.2020 έγγραφο του Δικηγόρου του Δήμου, κ. Δακουρά, με το οποίο καταθέτει τις απόψεις του και απαντήσεις επί ερωτημάτων, επί του θέματος και το οποίο έχει ως εξής:

Κατόπιν του με αριθ. πρωτ. 102/15.9.2020 εγγράφου σας, σχετικά με την ισχύ ή μη των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων για τη δημιουργία ΚΥΤ και της εγκατάστασης και λειτουργίας νεκροταφείου, κατωτέρω αναπτύσσουμε την άποψή μας σε συνάρτηση των δύο αυτών ζητημάτων, κατά πρώτον, σε σχέση με την παραδεκτή άσκησης αίτησης ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ (§1), εν συνεχεία επί του ερωτήματος (§2) και τέλος διατυπώνουμε το συμπέρασμά μας (§3), ως εξής :

1. Σχετικά με τους όρους παραδεκτού αίτησης ακύρωσης στο ΣτΕ σε συνάρτηση με τα δύο ανωτέρω ζητήματα.

1.1 Κατ' αρχάς, σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με το άρθρο 24 του Συντάγματος (είτε πριν είτε μετά την αναθεώρηση του 2001 που προέβλεψε και το δικαίωμα του κάθε πολίτη στο περιβάλλον), γίνεται δεκτό ότι το έννομο συμφέρον στην περιβαλλοντική δίκη είναι ευρύ και καταλαμβάνει τόσο αυτούς που βρίσκονται εντός του δήμου στον οποίο προκαλείται η επιβάρυνση του περιβάλλοντος, όσο και σε όμορους δήμους που γειτνιάζουν άμεσα, αλλά και σε δήμους και περιοχές που μπορεί να μη γειτνιάζουν άμεσα και να βρίσκονται σε μακριά σχετικά απόσταση μεταξύ τους, καθώς μπορεί να υφίστανται άμεση βλάβη και ως εκ τούτου να έχουν έννομο συμφέρον λόγω του ότι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις δεν περιορίζονται στα γεωγραφικά όρια ενός δήμου ή μιας περιοχής, μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις δεν περιορίζονται στα γεωγραφικά όρια ούτε της ίδια Χώρας.

1.2 Ούτως, στις υποθέσεις που φέρονται ενώπιον του ΣτΕ και αφορούν περιβαλλοντικές υποθέσεις, όπως, κατά πάσα πιθανότητα και η ΣΜΠΕ περί Υμηττού και το αναμενόμενο Π.Δ. που θα εκδοθεί ή οιαδήποτε άλλη κανονιστική ή ατομική διοικητική πράξη, τα θέματα ιδιοκτησίας (εξ απόψεως εμπραγμάτου δικαίου, ήτοι της κυριότητας της εκτάσεως) δεν απασχολούν ιδιαίτερος έως καθόλου το δικαστήριο καθώς, η κυριότητα δεν αποτελεί αντικείμενο ελέγχου για το παραδεκτό της ασκήσεως, εξ απόψεως εννόμου συμφέροντος, τουλάχιστον σε υποθέσεις, όπως του ΚΥΤ, που η προστασία του περιβάλλοντος είναι γενικότερο ζήτημα και ευρύτερης σημασίας.

1.3 Τούτο μάλιστα αποδεικνύεται και από τις προηγούμενες σχετικές αποφάσεις του ΣτΕ επί του ΚΥΤ καθώς ουδέποτε τέθηκε θέμα εννόμου συμφέροντος συνδεδεμένου με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της επίμαχης έκτασης, κατά την αυτεπάγγελτη εκ του δικαστηρίου εξέταση των όρων του παραδεκτού, αφενός και αφετέρου, δεν τέθηκε ποτέ τέτοιο θέμα ούτε εκ των αντιδίκων (δηλαδή ούτε από το Ελληνικό Δημόσιο, ούτε από τους παρεμβαίνοντες υπέρ του κύρους των προσβαλλόμενων πράξεων ΔΕΗ, ΑΔΜΗΕ κλπ), σχετική ένσταση ελλείψεως εννόμου συμφέροντος εξ αφορμής των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων για το ΚΥΤ¹ και σε κάθε περίπτωση ρητώς κρίθηκε ότι ο Δήμος Ηλιούπολης έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει τις διοικητικές πράξεις σχετικά με το ΚΥΤ.

1.4 Δέον να σημειωθεί ότι ακόμη και αν υφίστατο θέμα εννόμου συμφέροντος άσκησης της αίτησης ακυρώσεως σχετιζόμενο με την ιδιοκτησία (κυριότητα) του ακινήτου επί του οποίου είναι εγκατεστημένο το ΚΥΤ (εξ αφορμής πάντα των σχετικών απαλλοτριώσεων), τότε το δικαστήριο είχε την ευχέρεια να αναστείλει την πρόοδο της

¹ Βλέπετε σχετικώς ΣτΕ 2275/2000 Ολ., 1672/2005 Ολ., 2355/2017 Ολ.

δίκης και να αναμένει την οριστική, τελεσίδικη και αμετάκλητη κρίση επί της κυριότητας, θέμα που υπάγεται στην αρμοδιότητα και στην δικαιοδοσία των αστικών δικαστηρίων, ωστόσο, κάτι τέτοιο ουδέποτε συνέβη όπως προκύπτει σαφώς εκ της σχετικής νομολογίας του ΣτΕ επί του συγκεκριμένου θέματος². Και τούτο είναι εύλογο διότι, ανεξαρτήτως του κυρίου της έκτασης και κατ' επέκτασιν ανεξαρτήτως της ισχύος των απαλλοτριώσεων, η προστασία του περιβάλλοντος δεν εξαρτάται, τουλάχιστον άμεσα, από την ιδιοκτησία ή την ισχύ ή μη των απαλλοτριώσεων.

2. Σχετικά με το περιβαλλοντικό δίκαιο σε συνάρτηση με τις απαλλοτριώσεις και το νεκροταφείο.

2.1 Εν συνεχεία, επί της ουσίας του ερωτήματος, ασχέτως με το τι κρίθηκε αμετακλήτως εκ του Α.Π, ασχέτως με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και ασχέτως με την ισχύ των συγκεκριμένων απαλλοτριώσεων, στις περιβαλλοντικές υποθέσεις δεν απασχολεί το ΣτΕ το θέμα της ιδιοκτησίας καθώς δεν συνδέεται και δεν αφορά άμεσα και ευθέως τα περιβαλλοντικά θέματα. Και τούτο διότι, το θέμα της συμβατότητας και της νομιμότητας του ΚΥΤ σε σχέση με το άρθρο 24 του Σ και της προστασίας του περιβάλλοντος γενικότερα δεν εξαρτάται με το ποιος είναι ιδιοκτήτης-κύριος της έκτασης και κατ' επέκτασιν ούτε η ισχύς ή μη των απαλλοτριώσεων αποτελεί στοιχείο ουσίας για τα περιβαλλοντικά θέματα. Ούτως, νομικά επιχειρήματα περί της προστασίας του περιβάλλοντος κατά της εγκατάστασης του ΚΥΤ δεν συνδέονται με την ισχύ των απαλλοτριώσεων.

2.2 Εν συντομία δηλαδή, ακόμη και αν, υποθετικά, η συγκεκριμένη έκταση δεν ανήκε στο Ελληνικό Δημόσιο αλλά σε οιονδήποτε άλλο κύριο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) ο Δήμος είχε και έχει την ίδια ευχέρεια και το ίδιο άμεσα, ενεργό και διαρκές έννομο συμφέρον να προσβάλλει τις σχετικές διοικητικές πράξεις, προβάλλοντας οιοδήποτε νομικό επιχείρημα σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, ανεξαρτήτως της ισχύς ή μη των απαλλοτριώσεων.

2.3 Ούτως, το θέμα των απαλλοτριώσεων και ειδικότερα κατόπιν της πρόσφατης απόφασης του ΑΠ, δια της οποίας κρίθηκε αμετακλήτως ότι το συγκεκριμένο ακίνητο ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο, δεν προσφέρει, τουλάχιστον μέχρι στιγμής και κατά τα ανωτέρω, ουδέν νομικό επιχείρημα κατά του ΚΥΤ Ηλιουπόλεως, εξ απόψεως περιβαλλοντικού δικαίου³. Επαναλαμβάνουμε ότι η νομιμότητα του ΚΥΤ ή η επαύξηση ισχύος του ΚΥΤ σε σχέση με το Σύνταγμα και το περιβαλλοντικό δίκαιο δεν συνδέεται ούτε με το ιδιοκτησιακό, ούτε με τις απαλλοτριώσεις. Εν ολίγοις δηλαδή, το αν βλάπτεται το περιβάλλον δεν εξαρτάται ούτε από το σε ποιόν ανήκει τελικά το ακίνητο ούτε από την ισχύ ή μη των απαλλοτριώσεων και είναι παντελώς αδιάφορο καθώς, το ζητούμενο είναι η προστασία του περιβάλλοντος.

2.4 Εν συνεχεία, οιαδήποτε σχετική νύξη ή επιχείρημα με βάση τις απαλλοτριώσεις και ότι αφού απαλλοτριώθηκε το συγκεκριμένο ακίνητο για συγκεκριμένο σκοπό και δη μόνο για ενεργειακές εγκαταστάσεις είναι όχι μόνο αλυσιτελές αλλά και επικίνδυνο για τα συμφέροντα του Δήμου διότι,

Α) Αυτό το επιχείρημα έρχεται σε ευθεία σύγκρουση και αντιβαίνει ευθέως τις αποφάσεις του ΣτΕ οι οποίες έχουν κρίνει ότι η εγκατάσταση του ΚΥΤ στο συγκεκριμένο σημείο είναι αντίθετη με την προστασία του περιβάλλοντος και το άρθρο 24 του Σ, δηλαδή το επιχείρημα περί της ισχύος ή μη των απαλλοτριώσεων είναι αντίθετο με τη νομολογία επί του ΚΥΤ η οποία, αποτελεί και το σημαντικότερο και ισχυρότερο νομικό όπλο στην φάρετρα του Δήμου κατά του ΚΥΤ.

² Βλέπετε όπου ανωτέρω.

³ Βλέπετε αμέσως κατωτέρω σχετικές αποφάσεις ΣτΕ 458/2020, 1498/2018 και άλλες.

Είναι προφανές και παρίσταται αντιφατικό από τη μια πλευρά, η νομολογία του ΣτΕ να έχει κρίνει ότι το ΚΥΤ ευθύς εξ αρχής δεν έπρεπε να έχει εγκατασταθεί στο συγκεκριμένο σημείο **και από την άλλη**, να προβάλλεται το «νομικό» επιχείρημα ότι αφού απαλλοτριώθηκε για ενεργειακές εγκαταστάσεις πρέπει να παραμείνει έτσι ούτως, ώστε να αποφευχθεί (νομικώς) η επαύξηση της ισχύος αλλά και η χωροθέτηση νεκροταφείου.

Β) Ακόμα και αν έχει ανατραπεί η απαλλοτρίωση και έχει επανέλθει στην ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, κατόπιν της απόφασης του ΑΠ, ακόμη και τότε, αφού το Ελληνικό Δημόσιο είναι κύριος της συγκεκριμένης έκτασης (και μόνο το Ελληνικό Δημόσιο) διατηρεί ακέραιο και έχει το δικαίωμα να διαθέσει-παραχωρήσει σε οιοδήποτε την συγκεκριμένη έκταση για λόγους κοινής ωφελείας ή να προβλέψει την χωροθέτηση, όπερ ήδη έχει προβλεφθεί δια του νεοπαγούς νόμου 4685/2020 επί του οποίου εδράζεται και η ΣΜΠΕ για τον Υμηττό και η σχετική πρόβλεψη επαύξησης ισχύος του ΚΥΤ. Το Κράτος, δηλαδή, έχει ήδη θεσπίσει με διάταξη νόμου την χωροθέτηση εγκαταστάσεων ενέργειας για λόγους κοινής ωφελείας σε οιοδήποτε σημείο, είτε προστατευόμενο είτε μη, δηλαδή διάταξη που καταλαμβάνει, προφανώς, και την ήδη υφιστάμενη εγκατάσταση του ΚΥΤ. Εννοείται δε ότι η συγκεκριμένη πρόβλεψη είναι εξόχως προβληματική και πανομοιότυπες διατάξεις έχουν ήδη κριθεί ως αντισυνταγματικές αλλά το θέμα αυτό δεν αφορά τις παρούσες απόψεις μας⁴.

Γ) Για τους ίδιους λόγους δε, και η χωροθέτηση νεκροταφείου στο συγκεκριμένο σημείο, επειδή το νεκροταφείο αποτελεί προφανώς λόγο κοινής ωφελείας, μπορεί κάλλιστα να προβλεφθεί στο σημείο αυτό, ασχέτως με το ιδιοκτησιακό ζήτημα και ασχέτως με το ότι η απαλλοτρίωση έγινε για άλλο σκοπό, καθώς όπως σαφώς προκύπτει εκ της κατωτέρω αναφερόμενης πάγιας νομολογίας του ΣτΕ, το Ελληνικό Δημόσιο ή ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση μπορεί να διαθέσει για οιοδήποτε λόγο κοινής ωφελείας την συγκεκριμένη έκταση και δεν είναι δυνατό να υποστηριχθεί νομικώς ότι επειδή η απαλλοτρίωση έγινε για ενεργειακούς λόγους δεν μπορεί να χωροθετηθεί νεκροταφείο.

Το επιχείρημα αυτό βασίζεται στη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 12§1 ν. 2882/2001 (Α' 17), ήτοι του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, το οποίο προβλέπει τα εξής: «Συντελεσμένη αναγκαστική απαλλοτρίωση που κηρύχθηκε υπέρ: α) του Δημοσίου, β) νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, γ) Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, δ) επιχειρήσεων που ανήκουν στο Δημόσιο και σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ε) οργανισμών κοινής ωφελείας δύναται να ανακληθεί ολικώς ή μερικώς εφόσον η αρμόδια υπηρεσία κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του αρχικού ή άλλου σκοπού που χαρακτηρίζεται από το νόμο ως δημόσιας ωφελείας και αποδέχεται την ανάκληση ο καθ' ου η απαλλοτρίωση ιδιοκτήτης [...]. Εάν το απαλλοτριωμένο ακίνητο χρησιμοποιήθηκε πραγματικά για το σκοπό που απαλλοτριώθηκε και μεταγενεστέρως μόνον έπαυε για οποιονδήποτε λόγο να χρησιμοποιείται, τότε θεωρείται ότι εκπληρώθηκε ο σκοπός της απαλλοτρίωσης και δεν είναι δυνατή η ανάκληση αυτής. Στην περίπτωση αυτή το ακίνητο δύναται να διατεθεί ελεύθερα».

Σύμφωνα και με την πάγια νομολογία του ΣτΕ επί του συγκεκριμένου άρθρου, το οποίο εφαρμόζεται και στην περίπτωσή μας, ασχέτως με το χρόνο κηρύξεως και συντέλεσης της απαλλοτρίωσης (βλ. ΣτΕ 1182/2018, ΣτΕ Ολομ. 1982 – 1984, 3289 – 3291/2005, 1211/2007, ΣτΕ 3031/2014 κ.ά.) **έχει κριθεί** (ΣτΕ 1182/2018, σκέψη 16, ΝΟΜΟΣ) ότι «...η ανάκληση συντελεσμένης απαλλοτρίωσης, που κηρύχθηκε υπέρ του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κ.λπ., επαφίεται, από το νόμο, στη διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, η οποία δεν υποχρεούται να κινήσει, αν υποβληθεί προς τούτο αίτηση του πρώην ιδιοκτήτη του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, τη

⁴ Βλέπετε τις από 14.8.2020 απόψεις του Δήμου στα πλαίσια της σχετικής διαβούλευσης, όπου εκτενώς αναπτύσσεται το ζήτημα αυτό και στις οποίες παραπέμπουμε.

διαδικασία ανακλήσεως της συντελεσμένης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, ασχέτως, καταρχήν, του χρόνου που παρήλθε από τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης, δεδομένου ότι ο νόμος δεν τάσσει, σχετικώς, χρονικό περιορισμό. Δεν αποκλείεται, όμως, από τις ανωτέρω διατάξεις η υποχρέωση της Διοικήσεως να άρει τη συντελεσμένη απαλλοτρίωση, όταν εκδηλώθηκε σαφώς και ανενδοιάστως βούληση να μη χρησιμοποιηθεί το απαλλοτριωθέν για το σκοπό για τον οποίο απαλλοτριώθηκε ή για άλλο σκοπό δημόσιας ωφέλειας, καθώς και όταν, ενόψει του σκοπού που επιδιώχθηκε με την απαλλοτρίωση, παρήλθε μακρό, πέραν του ευλόγου, χρονικό διάστημα και η Διοίκηση ή, εν γένει, εκείνος υπέρ του οποίου κηρύχθηκε η απαλλοτρίωση αδράνησε αδικαιολόγητα για την πραγματοποίηση του αρχικού σκοπού αυτής ή άλλου σκοπού δημόσιας ωφέλειας. Εξάλλου, η μη θέσπιση συγκεκριμένης προθεσμίας πραγματοποίησης του σκοπού των ως άνω απαλλοτριώσεων καθώς και η δυνατότητα μεταβολής του αρχικού τους σκοπού, **συνεπάγονται και τη δυνατότητα μεταβολής του φορέα της απαλλοτρίωσης εντός του κύκλου των ανωτέρω προσώπων** (ΣτΕ 3652/2011, 3031/2014, βλ. και Ολομ. 1982-1984, 3289-3291/2005, 1211/2007 κ.ά). Κατά την έννοια, όμως, των ίδιων ως άνω διατάξεων, ανάκληση συντελεσμένης απαλλοτρίωσης, της οποίας ο σκοπός έχει εκπληρωθεί με τη χρησιμοποίηση του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, δεν είναι δυνατή, το δε απαλλοτριωθέν μπορεί, στην περίπτωση αυτή, να διατεθεί ελεύθερα από τα υπέρ ων η απαλλοτρίωση νομικά πρόσωπα (ΣτΕ 3289/2005 Ολομ., 3652/2011, 3031/2014 κ.ά.)...»

Επιπλέον τούτου, δέον να προβληθεί ότι σύμφωνα και με την νομολογία του ΣτΕ, μόνο το Ελληνικό Δημόσιο έχει το δικαίωμα και να ζητήσει και να κρίνει την ανάκληση των απαλλοτριώσεων και μόνο το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να αμφισβητήσει τις συγκεκριμένες απαλλοτριώσεις καθώς **δια της υπ' αριθμ. 1498/2018 απόφασης του ΣτΕ** (ΝΟΜΟΣ) κρίθηκε το εξής βαρύνον και ουσιώδες που εδραιώνει την άποψή μας (σκέψη 8): «Επειδή, το δικαίωμα να ζητήσουν την άρση συντελεσμένης απαλλοτριώσεως επιφυλάσσει ο νομοθέτης μόνον σε πρόσωπα τα οποία είχαν αποδεδειγμένα υπάρξει κύριοι, οι ίδιοι ή τυχόν δικαιοπάροχοί τους των οποίων είναι καθολικοί διάδοχοι, της απαλλοτριωθείσης εκτάσεως και όχι σε οιονδήποτε τρίτο επικαλείται εμπράγματα ή άλλα δικαιώματα επί της εκτάσεως αυτής και δεν τα αποδεικνύει προσηκόντως. Ενόψει δε της συντελέσεως της απαλλοτριώσεως και της μεταστάσεως της κυριότητας στον υπέρ ου η απαλλοτρίωση και εν προκειμένω το Ελληνικό Δημόσιο, τυχόν προϋπάρχοντα εμπράγματα ή άλλα δικαιώματα επί της απαλλοτριωθείσης εκτάσεως είναι δυνατόν να διεκδικηθούν μόνον δια της προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων πολιτικών δικαστηρίων. Δεν είναι δε δυνατόν δια της εγέρσεως διοικητικής διαφοράς να επιδιώκεται η επίλυση αμφισβητήσεων σχετικών με την ιδιοκτησία των αιτούντων με την εκ πλαγίου αναγνώρισή της από τα διοικητικά δικαστήρια. Επομένως, οι αιτούντες άνευ εννόμου συμφέροντος ασκούν τις σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως, εφόσον δεν αποδεικνύουν ότι οι ίδιοι, ή δικαιοπάροχοί τους, υπήρξαν ιδιοκτήτες ακινήτων στην απαλλοτριωθείσα έκταση (βλ. ΣΕ 890/2018 ad hoc). Συνακολούθως δε, είναι απορριπτέες οι αιτήσεις αυτές ως αλυσιτελείς και κατά το μέρος που στρέφονται και κατά της αρνήσεως της Διοικήσεως να προβεί, - κατόπιν της επιδιωκομένης άρσεως της απαλλοτριώσεως των εν λόγω εκτάσεων - στην τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου και της Πολεοδομικής Μελέτης της περιοχής προς ένταξή της στο ρυμοτομικό σχέδιο...».

Εν συντομία δηλαδή σύμφωνα και με το ΣτΕ, είτε οι απαλλοτριώσεις ισχύουν είτε όχι, μόνο το Ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται ως κύριος της έκτασης (και δη αδιαμφισβήτητα κατόπιν και της σχετικής απόφασης του Α.Π.) να τις αμφισβητήσει και έχει και την ευχέρεια να διαθέσει την έκταση κατά τη βούλησή του ή να προβλέψει οιαδήποτε χωροθέτηση εγκατάστασης κοινής ωφελείας.

Δ) Σε κάθε περίπτωση πάντως, οφείλουμε να υπογραμμίσουμε, και τούτο είναι ουσιώδες και από νομικής πλευράς, ότι δεν προκαλεί την ίδια περιβαλλοντική επίπτωση η εγκατάσταση και η επαύξηση ισχύος του ΚΥΤ στο συγκεκριμένο σημείο, η οποία ήδη έχει κριθεί ότι είναι παράνομη και αντίκειται στο Σύνταγμα, με την χωροθέτηση νεκροταφείου, πολλώ δε μάλλον, που εντός του Υμηττού και της ίδιας υφιστάμενης ζώνης προστασίας υπάρχουν και λειτουργούν ήδη νεκροταφεία. Εξάλλου, και σε κάθε περίπτωση, η ισχύς ή μη των απαλλοτριώσεων δεν παρέχει ουδένα νομικό επιχείρημα κατά του νεκροταφείου, το οποίο, δέον να υπογραμμιστεί, ότι σε κάθε περίπτωση αποτελεί προφανώς εγκατάσταση κοινής ωφέλειας.

3. Συμπεράσματα

3.1 Συνεπώς, κατά την άποψή μας, εκ των ανωτέρω γίνεται σαφές ότι το θέμα της ισχύος των απαλλοτριώσεων δεν προσφέρει βάσιμο νομικό επιχείρημα και είναι θέμα που, κατά την εκτίμησή μας, αν και εφόσον απασχολήσει το ΣτΕ σχετικά με το ΚΥΤ, δεν θίγει το έννομο συμφέρον του Δήμου περί ασκήσεως αίτησης ακύρωσης, αφενός και σε κάθε περίπτωση αφετέρου, έρχεται σε ευθεία αντίθεση και είναι στον αντίποδα της νομολογίας του ΣτΕ επί του συγκεκριμένου ζητήματος.

3.2 Δεν είναι δυνατό να υποστηρίζεται, και από νομικής πλευράς ορθώς και βασίμως, η πλήρη αντίθεση του Δήμου κατά του ΚΥΤ και ότι πρέπει να απομακρυνθεί εξ ολοκλήρου, όπως έχει κρίνει ήδη το ΣτΕ και από την άλλη, να προβάλλεται το αντιφατικό επιχείρημα ότι αφού απαλλοτριώθηκε για συγκεκριμένο ενεργειακό σκοπό κοινής ωφέλειας πρέπει να παραμείνει έτσι, καθώς εμμέσως πλην σαφώς, αποδεχόμεθα την ύπαρξη και την εγκατάσταση του ΚΥΤ προκειμένου, να εγερθούν αντιρρήσεις κατά της χωροθέτησης νεκροταφείου, το οποίο ομοίως είναι αβάσιμο νομικά, κατά το άρθρο 12§1 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων και κατά την ανωτέρω νομολογία του ΣτΕ (1498/2018).

3.3 Επί του ζητήματος αυτού η ανωτέρω αναλύομενη παγία νομολογία του ΣτΕ σχετικά με τις απαλλοτριώσεις και την ανάκληση των απαλλοτριώσεων είναι διαφωτιστική και μόνο η απλή ανάγνωση τους εδραιώνει το βάσιμο και το ορθό της άποψής μας καθώς έχει συντελεστεί πλήρως ο σκοπός της απαλλοτρίωσης, αφορά αδιαμφισβήτητα λόγο κοινής ωφέλειας, η απαλλοτρίωση δεν μπορεί να ανακληθεί και επιπλέον μόνο το Ελληνικό Δημόσιο, σε κάθε περίπτωση, είτε ισχύουν οι απαλλοτριώσεις είτε όχι, μπορεί να αμφισβητήσει τις απαλλοτριώσεις και το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να διαθέσει την επίδικη έκταση για οιονδήποτε άλλο σκοπό κοινής ωφέλειας, όπως βεβαίως και ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση.

3.4 Τέλος, ενδεικτικώς, παραπέμπουμε σε αποφάσεις του ΣτΕ, οι οποίες θεμελιώνουν την άποψη μας, ήτοι τις ΣτΕ 458/2020 (ΝΟΜΟΣ) σκέψη 5, ΣτΕ 1182/2018 (Νομοτέλεια) ιδίως σκέψη 14, 15, 16 και 19, ΣτΕ 1498/18 (ΝΟΜΟΣ)⁵ σκέψη 6, 7 καθώς και στις ΣτΕ Ολομ. 1982 – 1984, 3289 – 3291/2005, 1211/2007, ΣτΕ 3031/2014, ΣτΕ 3652/2011.

⁵ Η απόφαση αυτή είναι διαφωτιστική τόσο για τα θέματα που αναλύονται στην παρούσα έκθεση απόψεων αλλά και για το ότι στην σκέψη 8 της απόφασης το Δικαστήριο στηλιτεύει και απαγορεύει την απόπειρα επίλυσης των ιδιοκτησιακών διαφορών μέσω της αίτησης ακυρώσεως, Βλέπετε σχετικό χωρίο κατωτέρω. Εννοείται δε ότι και η άντληση επιχειρημάτων από παρόμοια επιχειρήματα δεν προσφέρουν ασφαλές νομικό επιχείρημα.

Στη συνέχεια τέθηκε υπόψη του Σώματος η Εισήγηση – Τεχνική Έκθεση Τεχνικής Υπηρεσίας, η οποία έχει ως εξής:

ΕΙΣΗΓΗΣΗ – ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΘΕΜΑ: Διαβίβαση απόψεων της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών ώστε να ενσωματωθούν στο κείμενο του Δήμου Ηλιούπολης για τη διαβούλευση της πρότασης της Σ.Μ.Π.Ε. για το Όρος Υμηττού Ιουλίου 2020, του θέματος 1 «Ενημέρωση και λήψη απόφασης για το κείμενο διαβούλευσης ΣΜΠΕ» της πρόσκλησης οικ17077/18-9-2020.

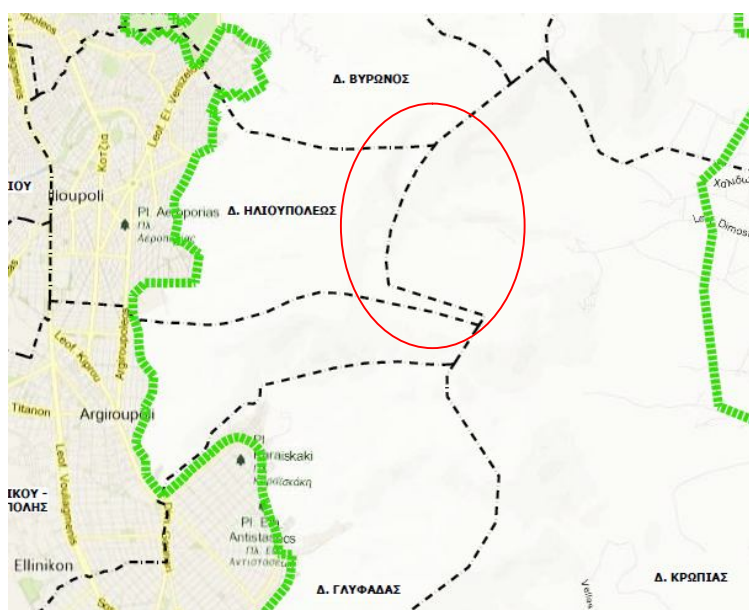
ΣΧΕΤΙΚΟ: 1. Το υπ' αριθ. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/70553/4243/17-07-2020 έγγραφο (Α/Π 14576/13-08-20 για το Δ. Ηλιούπολης) της Δ/σης Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ με θέμα: «Διαβίβαση της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου Προστασίας Ορεινού Όγκου Υμηττού» και συνημμένα τα ψηφιακά αρχεία της μελέτης αυτής.

2. Η με αριθ. Αποφ. 160/2020 με θέμα : «Ενημέρωση για το κείμενο διαβούλευσης της ΣΜΠΕ», (ΑΔΑ:ΨΣ19ΩΡΥ-ΣΗ5)

Η πρόταση ΣΜΠΕ του Σχεδίου προστασίας του Ορεινού Όγκου του Υμηττού βγήκε σε ανοιχτή διαβούλευση στις 16 Ιουλίου 2020 με χρονικό περιθώριο 30 ημερών και σε συνέχεια της με αριθμ.156/2020 Απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου μετά από συνεργασία της Νομικής και της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου αποστάλθηκε, εντός του χρονικού περιθωρίου, το με αριθμ. πρωτ. 14602/14-8-20 έγγραφο. Το κείμενο του εν λόγω εγγραφου συζητήθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο στις 31 Αυγούστου 2020 και λήφθηκε η με αρθμ.160/2020 απόφαση.

Σε συνέχεια και προς υλοποίηση της υπ. αριθ. 160/2020 Απόφασης ΔΣ για την απάντηση του ανωτέρω σχετικού εγγράφου 1 στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας μας και μετά από μελέτη του κειμένου της Πρότασης ΣΜΠΕ του Ορεινού Όγκου Υμηττού διατυπώνονται ακολούθως οι απόψεις της Υπηρεσίας μας για τα θέματα που αφορούν στον Δήμο Ηλιούπολης.

1 Απαιτούμενη Διόρθωση Διοικητικών Ορίων Δήμου Ηλιούπολης με τους Δήμους Αργυρούπολης, Βύρωνα και Κρωπίας.

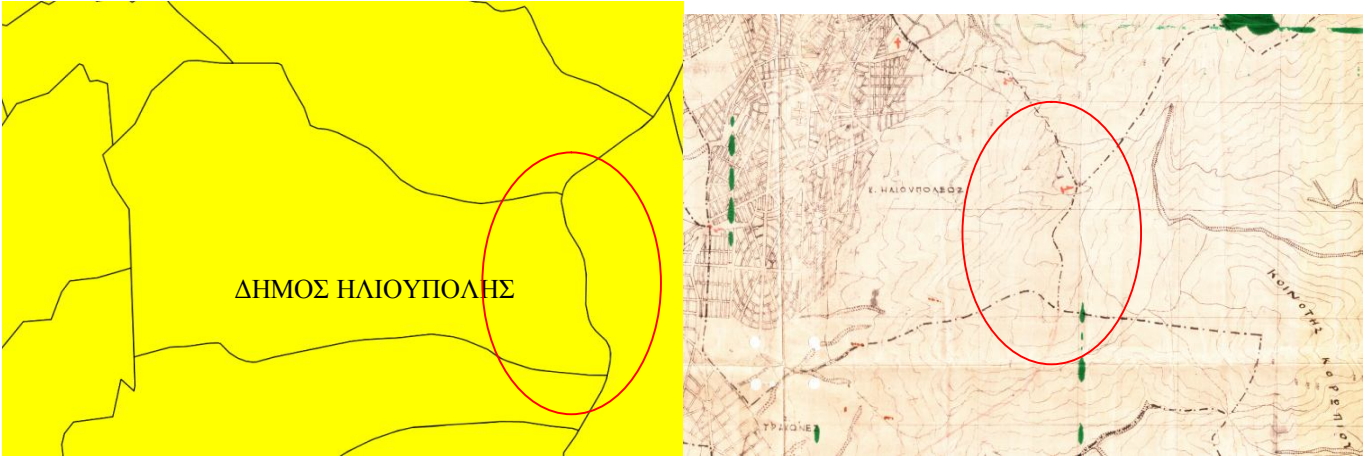
Τα όρια του Δήμου είναι εμφανώς διαφορετικά από αυτά που έχουν ληφθεί υπόψη στην παρούσα μελέτη. Ενδεικτικά παρουσιάζονται στο χάρτη Α1 της πρότασης «ΣΜΠΕ του σχεδίου προστασίας του ορεινού όγκου Υμηττού» με θέμα: ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ – ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ (εικόνα 1), αλλά έτσι εμφανίζονται σε όλους τους χάρτες.

Εικόνα 1: απόσπασμα από το Σχέδιο 1Α

Συγκρίνοντας το παραπάνω σχήμα των ορίων του Δήμου με αυτό στο σχέδιο (εικόνα 2) που

αποτυπώνει τα όρια του Καλλικράτη όπως αυτά φαίνονται ενδεικτικά στηριστοσελίδα <http://geodata.gov.gr> που προσεγγίζει το σχήμα (εικόνα 3) της από 5/3/1960 απόφασης καθορισμού ορίων μεταξύ Δήμου Κρωπίας και κοινότητας Ηλιούπολης, εμφανίζονται ουσιαστικές διαφορές στην γραμμή του ορίου μεταξύ του Δήμου Ηλιούπολης και των Δήμων Βύρωνα και Κρωπίας στην περιοχή του δάσους του Υμηττού. Οι διαφορές είναι μεγάλες και μεταβάλλουν σημαντικά και την έκταση του Δήμου.

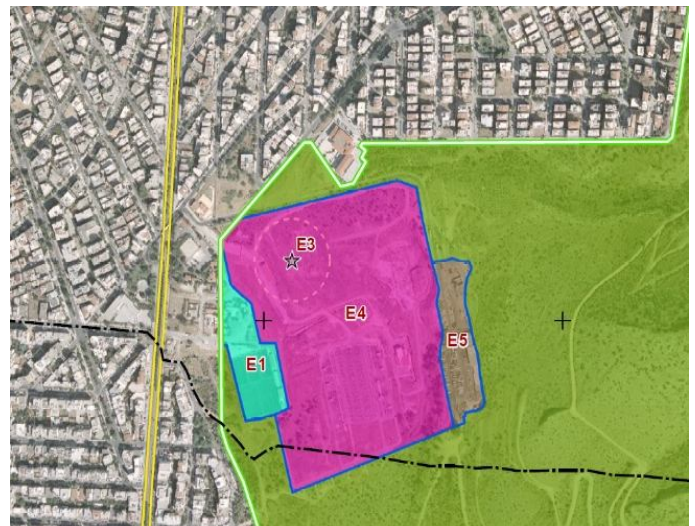
Εικόνα 3 : απόσπασμα από Χάρτη Διοικητικών ορίων Καλλικράτη (geodata.gov.gr)

Εικόνα 2: απόσπασμα από το αρ 1766/31-10-40 σχέδιο ορίων μεταξύ Δ Κρωπίας και Κοιν. Ηλ/ης

Δέον να αναφέρουμε ότι τα όρια μεταξύ των Δήμων Ηλιούπολης και Αργυρούπολης έχουν προσφάτως επανακαθοριστεί με την αριθμό 6/2018 «ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ» με συντεταγμένες ΕΓΣΑ 87. Στην εν λόγω απόφαση η οποία αποστέλλεται συνημμένα στο παρόν η έκταση του ΚΥΤ ανήκει διοικητικά εξ ολοκλήρου στο Δήμο μας (εικόνα 4).

Εικόνα 4: απόσπασμα από το διαγρ.Πρότασης Επανακαθορισμού Διοικητικών Ορίων

Εικόνα 5: απόσπασμα από το Σχέδιο 9.5

Στη πρόταση ΣΜΠΕ του σχεδίου Προστασίας Ορεινού Όγκου Υμηττού, ως αποτέλεσμα της εσφαλμένης (παλαιάς) οριοθέτησης μεταξύ των δήμων Ηλιούπολης και Αργυρούπολης Ελληνικού (εικόνα 5) εμφανίζεται στα σχέδια

μέρους του χώρου του Κέντρου Υψηλής Τάσης της ΔΕΗ στο Δήμο Αργυρούπολης Ελληνικού, με σχετικές αναφορές και στο κείμενο. Ενδεικτικά αναφέρουμε στο κεφάλαιο 3 σελίδα 68, «*Δίκτυο ηλεκτροδότησης, υφιστάμενες εγκαταστάσεις ΔΕΗ*» .....σε γήπεδο εντός των διοικητικών ορίων των Δ. Αργυρούπολης και Ηλιούπολης, επιτρέπεται η κατασκευή Κέντρου Υψηλής τάσης...».Επισημαίνεται ότι η ΣΜΠΕ έχοντας ως υπόβαθρο το Σχέδιο 1Α, και μη έχοντας υπόψη την πρόσφατη οριοθέτηση μεταξύ Δήμων Ηλιούπολης και Αργυρούπολης, διατηρεί την εσφαλμένη απεικόνιση των ορίων σε όλα τα σχέδια

της μελέτης.Το σφάλμα αυτό πρέπει να διορθωθεί.

2 Διόρθωση ορίων μελέτης με ακριβή προσδιορισμό των κορυφών της ζώνης προστασίας του Όρους Υμηττού σύμφωνα με τα εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια.

(α) Η πρόταση ΣΜΠΕ του σχεδίου Προστασίας Ορεινού Όγκου Υμηττού, είναι τεχνικώς επιβεβλημένο και απαιτείται να λάβει υπόψη τα εγκεκριμένα με ΦΕΚ πλάτη των οδών στα όρια του ρυμοτομικού σχεδίου του Δ. Ηλιούπολης, που συνορεύουν με το όρος Υμηττού και συγκεκριμένα επι των οδών Κέννεντυ, Τσώρτσιλ, Ολυμπιονικών, Σοφοκλή Βενιζέλου, Μαραθωνομάχων και Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού, όπου υφίσταται η μερική υλοποίηση του θεσμοθετημένου πλάτους των οδών αυτών. Η μερική διάνοιξη – ασφαλιτοστρωση σε περιορισμένο πλάτος της οδού ουδόλως αφαιρεί το δικαίωμα του Δήμου να υλοποιήσει την πλήρη διάνοιξη των οδών αυτών σύμφωνα με το εγκεκριμένο Ρυμοτομικό Σχέδιο.

Αναλυτικά αναφέρουμε:

- Τα πλάτη των οδών Κέννεντυ, Τσώρτσιλ και Ολυμπιονικών που βρίσκονται στα σύνορα της περιοχής Αστυνομικών με την περιοχή του Δάσους του Υμηττού, έχουν υλοποιηθεί διαφορετικά από το ενιαίο πλάτος των 12,0μ. όπως εμφανίζεται στο σχέδιο που συνοδεύει το ΦΕΚ 55/Δ/1967: «ΠΕΡΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ (ΑΤΤΙΚΗΣ) ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΔΟΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΑΥΤΟΥ»
- Το πλάτος των οδών Μαραθωνομάχων και Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού έχει υλοποιηθεί με διακυμάνσεις, μικρότερο του προβλεπόμενου και δεν έχει εφαρμοσθεί με το ενιαίο πλάτος των 26,0 μ όπως φαίνεται στο διάγραμμα που συνοδεύει το ΦΕΚ 80/Α/1925: «ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ» καθώς στο ΦΕΚ 227/Α/1928 «ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΕΞΟΧΙΚΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ», δεν εμφανίζεται το ίχνος της οδού από την πλευρά του όρους Υμηττού άρα ούτε και το πλάτος της οδού.
- Το πλάτος της Λεωφόρου Σοφοκλή Βενιζέλου, στο τμήμα της που συνορεύει με το όρος του Υμηττού, επίσης έχει υλοποιηθεί μικρότερο από αυτό που προβλέπεται στο διάγραμμα που συνοδεύει το ΦΕΚ 241/Α/1932: «ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ» το οποίο από το διάγραμμα προκύπτει 26 μ..

Κατόπιν των ανωτέρω θεωρούμε ότι είναι σοβαρό τεχνικό σφάλμα να λαμβάνονται υπόψη τα υφιστάμενα (μειωμένα) πλάτη της υπάρχουσας διαμόρφωσης και όχι τα θεσμοθετημένα (με ΦΕΚ) πλάτη οδών στις άκρες του ρυμοτομικού σχεδίου της Ηλιούπολης που έχουν καθορίσει την υφιστάμενη νόμιμη δόμηση. Με αυτό το τρόπο θα είναι δυνατός ο ακριβής σχεδιασμός της ζώνης προστασίας του Υμηττού.

β) Ζητείται η διόρθωση του ορίου της πρότασης ΣΜΠΕ του σχεδίου Προστασίας Ορεινού Όγκου Υμηττού με την ταύτισή της με την εγκεκριμένη ΡΓ στην οδό Ταυγέτου. Το ΟΤ 129 (57) περιλαμβάνεται από τις οδούς Ζαλόγγου,

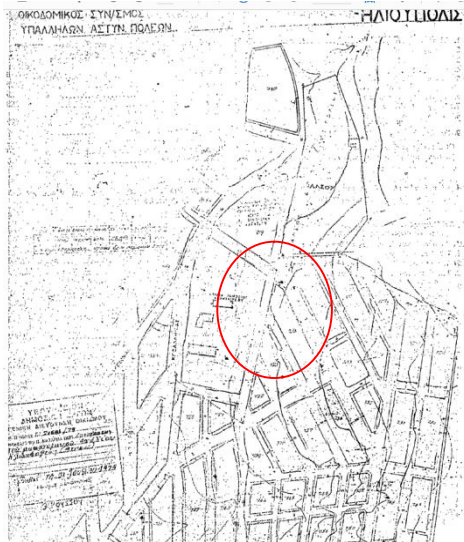
Χειμάρας, Κυλλήνης και Ταυγέτου και εντάχθηκε με το ΦΕΚ 241/Α/1932 «ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ» (εικόνα 6). Στο Σχέδιο 9.3 (εικόνα 7) της ΣΜΠΕ χρειάζεται διόρθωση στο σχεδιασμό του ορίου της Ζώνης Α στην περιοχή που αφορά το ΟΤ 129 ώστε να ακολουθεί με ακρίβεια την γραμμή της ρυμοτομίας του εγκεκριμένου σχεδίου. Ομοίως η ίδια διόρθωση απαιτείται στο ανοιχτό Ο.Τ. έναντι του Ο.Τ. 129 (57).

Εικόνα 6 απόσπασμα από το ΦΕΚ 241/32

Εικόνα 7: απόσπασμα από το Σχέδιο 9.3

3. Εξάιρεση του Άλσους επιφάνειας 36.500μ² που περικλείεται από τις οδούς Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού, Μαραθωνομάχων, τον Υμηττό, και την οδό Κέννεντυ από την περιοχή μελέτης.

Η έκταση αυτή εντάχθηκε με τα στοιχεία ΑΒΓΔΕΖΗΑ ως Άλσος στο σχέδιο πόλης με το ΦΕΚ 557/Δ/1979 «ΠΕΡΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ», όπως φαίνεται στο σχεδιάγραμμα κλ.1:2000» που συνοδεύει το ΦΕΚ (εικόνα 8).

Εντός της έκτασης βρίσκονται σήμερα Η/Μ εγκαταστάσεις, δίκτυο πυρόσβεσης και το φυτώριο του Δήμου Ηλιούπολης.

Όπως φαίνεται στο Σχέδιο 9.5 της ΣΜΠΕ το ανωτέρω Άλσος εντάσσεται στην Α ζώνη δηλαδή σε περιοχή απόλυτης-υψηλής

Εικόνα 8: απόσπασμα από το διάγραμμα του ΦΕΚ 557/Δ/79

προστασίας, περιορίζοντας με αυτό τον τρόπο την εφαρμογή μελετών ανάπλασης του χώρου με διαμορφώσεις-δραστηριότητες που ορίζονται από την κείμενη νομοθεσία για τα άλση στην εντός σχεδίου περιοχή της πόλης. Σύμφωνα με τα παραπάνω αλλά και την γενική κατεύθυνση της μελέτης που δεν συμπεριλαμβάνει περιοχές εντός σχεδίου, η έκταση αυτή πρέπει να εξαιρεθεί της περιοχής της παρούσας μελέτης και να μην ενταχθεί στη ζώνη Α.

4. Διατήρηση του χώρου στάθμευσης αυτοκινήτων και μηχανημάτων του Δήμου και δυνατότητα διατήρησης του Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων Ηλιούπολης (ΣΜΑ) έκτασης 13.097,76 μ² εντός στην Ζώνη Ε5 πέραν των 3 ετών, εφόσον δεν βρεθεί κατάλληλος χώρος εντός ή εκτός Δήμου.

Α. Με ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΟΜΑΡΧΗ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 1129/11-6-1987 με ΘΕΜΑ: «Έγκριση χρήσης δημόσιας δασικής αναδασωτέας έκτασης για την στάθμευση των αυτοκινήτων του Δήμου Ηλιούπολης» έχει εγκριθεί η «...χρήση από τον Δήμο Ηλιούπολης δημόσιας δασικής αναδασωτέας έκτασης εμβαδού 7.262,5 τ.μ. κείμενης στην περιοχή του Δήμου Ηλιούπολης σε επαφή με τα Διοικητικά όρια του Δήμου Αργυρούπολης...» που συνοδεύεται από το Διάγραμμα Γενικής Διαμόρφωσης του Χώρου, κλίμακας 1:200, Ιουνίου 1987, υπογεγραμμένο από τον Νομάρχη Ηρακλή Παπαδόπουλο στις 11-6-1987. Η παραχώρηση αυτή δόθηκε για την στάθμευση των αυτοκινήτων και μηχανημάτων του Δήμου και στους όρους περιλαμβάνεται η αναδάσωση του χώρου «...που δε θα καλυφθεί από εγκαταστάσεις». Τέλος έχει εγκριθεί η «...διάνοιξη οδού προσπελάσεως που είναι απαραίτητη για την προσέγγιση της έκτασης, η οποία θα είναι και δασική οδός». Με βάση τα ανωτέρω ζητούμε την διατήρηση του δικαιώματός του δήμου μας για την στάθμευση των αυτοκινήτων και των μηχανημάτων του.

Β. Με βάση τον Ν4685/2020, (ΦΕΚ92/Α/2020) άρθρο 92 εγκρίθηκε η προσωρινή λειτουργία του Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) για τρία έτη. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, μετά το πέρας του χρονικού διαστήματος απαιτείται η ανεύρεση νέου χώρου για την μετεγκατάσταση ΣΜΑ. Ωστόσο, όπως αναλύεται και ανωτέρω η πρόβλεψη αυτή είναι προφανώς μη ρεαλιστική και μη υλοποιήσιμη.

Ο Δήμος μας αποτελείται από πυκνοκατοικημένες περιοχές με υψηλό συντελεστή δόμησης και μεγάλα ύψη κτιρίων και δεν υπάρχουν εντός ρυμοτομικού σχεδίου αδόμητα ακίνητα που να ανήκουν στην περιουσία του Δήμου ή του Ελληνικού Δημοσίου ή ακόμα και ιδιωτικά, ικανής έκτασης για την μεταφορά του ΣΜΑ και του αμαξοστασίου. Επισημαίνεται ότι ο Δήμος Ηλιούπολης έχει συνολική έκταση 12.700 στρέμματα από την οποία περίπου 6.000 στρέμματα είναι εντός σχεδίου και η υπόλοιπη έκταση (εκτός σχεδίου περιοχή) κείται σχεδόν εξ ολοκλήρου επί του όρους Υμηττού. Ο Δήμος μας, σύμφωνα με την απογραφή του 2011, έχει 78.153 κατοίκους μόνιμο πληθυσμό, ήτοι 31.364 νοικοκυριά. Στο Σταθμό Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων που εξυπηρετεί τις ανάγκες καθαριότητας της πόλης κινούνται καθημερινά πάνω από 30 ειδικά οχήματα, απορριμματοφόρα, νταλίκες, τράκτορες, φορτηγά κλπ κι σταθμεύουν στον ίδιο χώρο.

Με δεδομένη την υφιστάμενη κατάσταση, προτείνεται ο χώρος ΣΜΑ με εμβαδόν 13.098μ² του Δήμου Ηλιούπολης να παραμείνει εντός της ζώνης Ε5 του Όρους Υμηττού και πέραν της προβλεπόμενης τριετίας εάν από Τοπικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου που θα εκπονηθεί με χρηματοδότηση του ΥΠΠΕΝ δεν βρεθεί άλλος κατάλληλος χώρος άλλως, θα πρέπει να ενταχθεί σε θέση εκτός των ορίων του Δήμου σε Περιφερειακό Σχεδιασμό.

5. Διόρθωση λάθους εκ παραδρομής στο κεφάλαιο 7 §5, Πινακίδα 5.4, Κέντρο υψηλής Τάσης (ΚΥΤ) Αργυρούπολης-Ηλιούπολης

Στη σελίδα 7-147 του κειμένου αναγράφει «...προτείνεται μέρος προτεινόμενης ζώνης Ε4 να χαρακτηριστεί ως ζώνη Στ (ζώνη κοιμητηρίων) για την ίδρυση διαδημοτικού νεκροταφείου των δήμων Ηλιούπολης και Αλίμου.» Η διόρθωση αφορά από το εκ παραδρομής εσφαλμένο «στη ζώνη Στ» στο ορθό «Ζώνη Ε3» ωσεμφαίνεται στον αντίστοιχο χάρτη 9.5 και διατυπώνεται περιφραστικά στην ίδια πρόταση ή και σε άλλες παραγράφους της μελέτης.

6. Εξαίρεση από την ζώνη προστασίας Α του ανοιχτού Ο.Τ. με αριθμηση 418 (παλιά 264)

Το ΟΤ 418(264) εντάχθηκε στο σχέδιο πόλης με το ΦΕΚ 241/Α/1932 «ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ» και εμφανίζεται στο σχέδιο ως ανοικτό οικοδομικό τετράγωνο (εικόνα 9) και βρίσκεται εκτός δασικής χρήσης όπως σωστά εμφανίζεται με το σχέδιο 3B της ΣΜΠΕ με θέμα: «Δασικός Χάρτης» (εικόνα 9β). Επομένως προτείνεται να βγει εκτός ζώνης προστασίας του Όρους Υμηττού κατ' αντιστοιχία με άλλα ανοιχτά ΟΤ του Δήμου όπως αναφέρεται στη σελίδα του 7^{ου} Κεφαλαίου 7-125.

Εικόνα 9α: απόσπασμα από το διάγραμμα του ΦΕΚ 241/Α/1932

Εικόνα 9β: απόσπασμα από το σχέδιο 3B

Εξαίρεση από την ζώνη Ε1 κατοικημένων περιοχών που βρίσκονται κάτω από την περιοχή του ΚΥΤ.

Στο απόσπασμα του σχεδίου (εικόνα 10) που συνοδεύει την σημειακή πρόταση της ΣΜΠΕ όπως αυτή φαίνεται στο

κεφάλαιο 7 παράγραφο 5.2 (Δημοτικά Γήπεδα 5x5 στην Ηλιούπολη), παρατηρείται ότι στην ζώνη Ε1 που αφορά την χρήση του Αθλητισμού-Πολιτισμού και Αναψυχής, έχει συμπεριληφθεί μια κατοικημένη περιοχή η οποία συνορεύει βορειοανατολικά με το σταθμό ΚΥΤ, νοτιοανατολικά με το δημοτικό γήπεδο ποδοσφαίρου 5X5 και δυτικά με την εκτός σχεδίου περιοχή που βρίσκεται κοντά στις εγκαταστάσεις της ΕΥΔΑΠ.

Εικόνα 10: από το κείμενο του Κεφ. 7 σελ 7-144

Αυτή η περιοχή σύμφωνα με το Σχέδιο 3B της ΣΜΠΕ με θέμα: «Δασικός Χάρτης» είναι χαρακτηρισμένη δασική.

Προτείνεται η ζώνη Ε1 να περιλαμβάνει μόνο το δημοτικό γήπεδο με τους βοηθητικούς χώρους και τον απαιτούμενο χώρο στάθμευσης, και η κατοικημένη περιοχή που εμφανίζεται εντός της εν λόγω Ε1 ζώνης, λόγω ασυμφωνίας της χρήσης που έχει δοθεί (αθλητικοί χώροι) με την υφιστάμενη χρήση (κατοικιών), να τεθεί εκτός της ζώνης αυτής. Καθώς στο κτηματολογικό χάρτη η περιοχή είναι αγροτεμάχια ιδιωτών με παλαιά κτίσματα (κατοικίες -οικιστική πυκνωση) και με στόχο την επίλυση των προβλημάτων που σήμερα προκύπτουν στην περιοχή, την αποτροπή της αυθαίρετης επέκτασης, τον εξ ορθολογισμό και με στόχο την ανάπλαση και την περιβαλλοντική προστασία της, προτείνεται η ένταξή της σε ζώνη Στ ώστε να τεθούν οι κανονιστικές ρυθμίσεις με αυστηρότερους, από τις συνήθεις πολεοδομικές μελέτες, όρους με παράλληλη ισχύ των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

δ. Εξορθολογισμός της Ζώνης προστασίας στην περιοχή ανατολικά της οδού Αναξαγόρα και σε τμήμα της οδού Διογένους του Δήμου Ηλιούπολης

(α) Περιοχή ανατολικά της οδού Αναξαγόρα σε ζώνη Στ.

Σύμφωνα με το ΦΕΚ ένταξης του 1932 η εν λόγω περιοχή εμφανίζεται ως ανοιχτό οικοδομικό τετράγωνο.

Η συγκεκριμένη περιοχή καταγράφεται ως δασική στους δασικούς χάρτες.

Η ευρύτερη περιοχή αν και δασική είναι διαμορφωμένη με ασφαλτοστρώσεις στην επέκταση των οδών Νεύτωνος και Αντιφώντος ενώ έχει γίνει διαμόρφωση της οδού παράλληλη της Αναξαγόρα από σκυρόδεμα εντός της δασικής περιοχής που εμφανίζεται στο Google maps ως οδός Ιερού Λόχου διαμορφώνοντας το τμήμα αυτό γης σε μορφή πολεοδομικού ιστού με όλες τις υποδομές και τα δίκτυα της πόλης (ηλεκτρικό ρεύμα, δίκτυα υδροδότησης και αποχέτευσης, παιδική, γήπεδο μπάσκετ, κλπ.).

Σημειώνεται ότι επί της οδού Αναξαγόρα μεταξύ των οδών Νεύτωνος και Αντιφώντος υπάρχει πλήρης σχεδόν οικοδόμηση (εικόνες 11, 12). Επίσης, στην προέκταση της οδού Νεύτωνος έναντι του ανοιχτού Ο.Τ. 264 (Σοφ. Βενιζέλου – Αναξαγόρα – Νεύτωνος) υπάρχει συνεχής οικιστική δόμηση, παιδική χαράκλα (εικόνα 13) και στην περιοχή υπάρχουν διάσπαρτα αλλά σε κοντινές αποστάσεις κτίσματα (οικιστική πυκνωση) όπως εμφανίζονται στο Google earth στην εικόνα 14 που ακολουθεί.

Εικόνα 11: Υφιστάμενη κατάσταση στην οδό Αναξαγόρα από Πίνδου έως Νεύτωνος

Εικόνα 12: Υφιστάμενη κατάσταση στην οδό Αναξαγόρα από Αντιφώντος έως Πίνδου

Εικόνα 13: Υφιστάμενη κατάσταση στην οδό Νεύτωνος από οδό Αναξαγόρα προς παιδική χαρά.

Εικόνα 14: Απεικόνιση από το GoogleEarth της περιοχής ανατολικά της οδού Αναξαγόρα

(β) Περιοχή τμήματος ανατολικά της οδού Διογένους σε ζώνη Στ

Τα ίδια με την παρ. 8(α) ισχύουν και στο ανοιχτό ΟΤ στην οδό Διογένους από Υπερείδου έως Ιασίου (εικόνα 15) όπως απεικονίζεται και στο GoogleEarth (εικόνα 16).

Εικόνα 16: Απεικόνιση περιοχής από τοGoogleEarth στο ανοιχτό ΟΤ οδού Διογένους από Υπερείδου έως Ιασίου.

Εικόνα 15: Υφιστάμενη κατάσταση στην οδό Διογένους από Υπερείδου έως Ιασίου

Επομένως με στόχο την αποτροπή της επέκτασης, τον εξορθολογισμό και την επίλυση των προβλημάτων που σήμερα προκύπτουν στην περιοχή, με στόχο την ανάπλαση και την περιβαλλοντική προστασία της, ζητούμε την ένταξή της στη Ζώνη Στ η οποία θα θέσει τις κανονιστικές ρυθμίσεις και αυστηρότερους από τις συνήθεις πολεοδομικές μελέτες όρους με παράλληλη ισχύ των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω εισηγούμαστε :

1. Απαιτούμενη Διόρθωση Διοικητικών Ορίων Δήμου Ηλιούπολης με τους Δήμους Αργυρούπολης, Βύρωνα και Κρωπίας
2. Διόρθωση ορίων μελέτης με ακριβή προσδιορισμό των κορυφών της ζώνης προστασίας του Όρους Υμηττού σύμφωνα με τα εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια,
3. Εξαίρεση του Άλσους επιφάνειας 36.500μ² που περικλείεται από τις οδούς Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού, Μαραθωνομάχων, τον Υμηττό, και την οδό Κέννεντυ από την περιοχή μελέτης.

4. Διατήρηση του χώρου στάθμευσης αυτοκινήτων και μηχανημάτων του Δήμου και δυνατότητα διατήρησης του Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων Ηλιούπολης (ΣΜΑ) έκτασης 13.097,76 μ² εντός στην Ζώνη Ε5 πέραν των 3 ετών, εφόσον δεν βρεθεί κατάλληλος χώρος εντός ή εκτός Δήμου .

5. Διόρθωση λάθους εκ παραδρομής στο κεφάλαιο 7 §5, Πίνακίδα 5.4, Κέντρο υψηλής Τάσης (ΚΥΤ) Αργυρούπολης-Ηλιούπολης

6. Εξαιρέση από την ζώνη προστασίας Α του ανοιχτού Ο.Τ. με αριθμηση 418 (παλιά 264)

7. Εξαιρέση από την ζώνη Ε1 κατοικημένων περιοχών που βρίσκονται κάτω από την περιοχή του ΚΥΤ. 8. Εξορθολογισμός της Ζώνης προστασίας στην περιοχή ανατολικά της οδού Αναξαγόρα και σε τμήμα της οδού Διογένους του Δήμου Ηλιούπολης

όπως να συμπεριληφθούν στη ολοκλήρωση της πρότασης της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου Προστασίας Ορεινού Όγκου Υμηττού.

Συνημμένα:

1. Η με αρ.6/2018 «ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ»
2. Το τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την ανωτέρω έκθεση με θέμα: «Πρόταση Επανακαθορισμού Διοικητικών Ορίων» Απρίλιος 2017

(Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έχουν αποχωρήσει οι κ.κ. Καραχάλιου, Κουρής, Καρανδρέας)

Συνεχίζοντας τη συζήτηση το λόγο έλαβαν οι επικεφαλής των δημοτικών παρατάξεων και οι δημοτικοί σύμβουλοι, οι οποίοι εξέφρασαν τις ερωτήσεις τους, τις απόψεις τους, τις ενστάσεις τους και τοποθετήθηκαν επί του θέματος αναλυτικά.

Μετά από διαλογική συζήτηση που αναφέρεται αναλυτικά στα πρακτικά,

Το Δημοτικό Συμβούλιο

αφού είδε τις διατάξεις των άρθρων 73, 74 και 75 του Ν. 3852/2010, του Ν. 3463/2006 (Δ.Κ.Κ.)

Αποφασίζει

Εμμένει στην υπ' αριθ. 160/2020 κατά πλειοψηφία ληφθείσα απόφασή του και ενσωματώνει στο κείμενο της διαβούλευσης για την ΣΜΠΕ, το κείμενο του Νομικού Συμβούλου του Δήμου, κ. Καραβέλου, ως έχει και που αναλυτικά αναφέρεται στο υπ' αριθ. πρωτ. 14584/13.8.2020 έγγραφό του.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 186/2020 και είναι αναρτητέα στο διαδίκτυο.

Μετά τη σύνταξή του το πρακτικό υπογράφεται ως εξής:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Α.ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

Ι.Αντζινάς, Κ.Σεφερλής, Ι.Πούλος, Π.Βιδάλης, Α.Χωματά,

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ε.Ψυρρόπουλος, Μ.Μπασούρης, Η.Πανταζόπουλος, Α.Ζαννιάς,

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ 28.9.2020

Δ.Κορμά-Γκουτζιάνα, Α.Ζαννιάς, Κ.Παπαδόπουλος, Ι.Γρηγορέας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Χ.Κοκοτίνης, Δ.Ασβεστάς, Α.Κονδύλης, Γ.Αραμπατζής,

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Α.Αθανασίου, Α.Τσατσούλη, Ζ.Κούλια, Ι.Χιωτέλης, Θ.Στυλιάρας

Α.Στασινόπουλος, Π.Μανιάτης, Γ.Σόφης, Γ.Γιαννόπουλος,

Θ.Γιαννόπουλος, Ι.Σκλαβενίτη, Κ.Καλούδης, Π.Κόκλας, Μ.Αγγελή,

Φ.Χρυσουλάκης